НАРОДНА АРМІЯ
28 грудня, 2017
#52 {5532}

З НОВИМ РОКОМ!

Славні Українські воїни!
Ви — надія Української держави.
Завдячуючи вам, мільйони українців
можуть святкувати Новий рік
та Різдво Христове у родинному колі. Бажаємо
вам Божого захисту, миру в душі та в Україні.

Фото Вадима КОВАЛЬОВА

2018-й МОЖЕ СТАТИ РОКОМ НОВОСІЛЛЯ ДЛЯ БАГАТЬОХ ВІЙСЬКОВИКІВ

УПЕРШЕ ЗА ЧАСИ НЕЗАЛЕЖНОСТІ НА БУДІВНИЦТВО ЖИТЛА ДЛЯ ЛЮДЕЙ У ПОГОНАХ У ДЕРЖБЮДЖЕТІ ПЕРЕДБАЧЕНО 3 млрд грн

ПРО ЦЕ РОЗПОВІВ МІНІСТР ОБОРОНИ УКРАЇНИ В ІНТЕРВ'Ю ГАЗЕТІ «НАРОДНА АРМІЯ», А ТАКОЖ НАЗВАВ 10 ОСНОВНИХ ЗДОБУТКІВ 2017 РОКУ

стор. 4-6

АМЕРИКАНСЬКА ЗБРОЯ ДЛЯ УКРАЇНИ — ЦЕ ТРАНСАТЛАНТИЧНЕ ЩЕПЛЕННЯ ПРОТИ РОСІЙСЬКОГО ВІРУСУ АГРЕСІЇ

Президент Петро Порошенко наголошує, що США ухвалили довгоочікуване й принципове рішення про надання Україні летальної оборонної зброї. Про це Петро Порошенко написав на своїй сторінці у Facebook, додавши, що в питанні отримання Україною зброї було досягнуто відповідної домовленості з Президентом США Дональдом Трампом.

«Це принципове й довгоочікуване рішення Американської адміністрації було підтверджено під час моєї розмови з Держсекретарем Рексом Тіллерсоном», — зауважив Петро Порошенко.

«Вдячний за лідерство Президента Дональда Трампа, чітку позицію всіх наших американських друзів та рішучу двопартійну підтримку України. Такий крок у тандемі з посиленням санкцій проти Росії — гідна відповідь на продовження окупації української території, невиконання Москвою своїх зобов'язань та продовження накачування Донбасу важкою зброєю», — наголосив Президент України.

Глава держави сказав: «Американська зброя в руках українських воїнів не для наступу, а для рішучої відсічі агресорові, захисту українських воїнів та мирного населення, а також для ефективної самооборони відповідно до статті 51 Статуту ООН. Це також трансатлантичне щеплення проти російського вірусу агресії».

«Україна переможе», — упевнений Петро Порошенко.

ПЕРЕРАХУНОК ПЕНСІЙ ВІЙСЬКОВИМ РОЗПОЧНЕТЬСЯ З 1 СІЧНЯ 2018 РОКУ НЕЗАЛЕЖНО ВІД ТОГО, КОЛИ ВЕРХОВНА РАДА УХВАЛИТЬ ЗАКОН

Про це заявив Міністр соціальної політики Андрій Рева. Таким чином, на людей не вплинуть бюрократичні моменти, пов'язані з процесом розгляду й датою ухвалення закону, проте обов'язковою умовою осучаснення пенсій військовослужбовців і працівників інших силових формувань є його ухвалення парламентом, повідомляє прес-служба Міністерства соціальної політики України.

— У законі передбачено, що внаслідок осучаснення пенсії підвищаться для кожного індивідуально залежно від стажу та розміру грошового забезпечення, але якщо вести мову про середнє підвищення, то воно становитиме 1,5 тисячі гривень. Багато це чи мало? Це суттєво більше, ніж сьогодні, і якщо для цивільних пенсія зросла на 30%, то у військових зростання становитиме в середньому 62%. Разом із цим вийти на гідні пенсії можна лише поступово, а тому головним результатом цього закону буде здійснення одночасного й щорічного осучаснення військових і цивільних пенсій, — підкреслив Андрій Рева.

УКРАЇНА МАЄ НОВУ ПОТУЖНУ РАКЕТНУ ЗБРОЮ ДЛЯ СТРИМУВАННЯ АГРЕСОРА

Успішне випробування нової української ракетної техніки стало завершенням цілого етапу в роботі українських розробників і виробників ракетної техніки. На цьому наголосив Секретар Ради національної безпеки і оборони України Олександр Турчинов після випробних пусків ракет на військовому полігоні в Одеській області, повідомляє Апарат РНБО України.

«Зараз можна з упевненістю сказати, що Україна має нову потужну ракетну зброю, яка стане вагомим аргументом стримування агресора», — сказав Секретар РНБО України.

Олександр Турчинов розповів, що під час випробувань уточнювали балістичні характеристики, перевіряли високоточну систему наведення, ефективність нового твердого ракетного палива та надійність ураження цілі бойовою частиною ракети. «Також, що дуже важливо, ми перевірили якість нових ракетних корпусів із надміцних сплавів, виготовлених на унікальному технологічному обладнанні, монтаж якого завершився минулого місяця в Державній акціонерній холдинговій компанії «Артем», — повідомив Секретар РНБО України.

«Під час випробувань ракети потрапили просто в точку прицілювання, — сказав він, — це унікальний результат, який вкотре доводить переваги українських ракет над російськими аналогами».

«Ми зробили ще один потужний крок до зміцнення оборони та безпеки України», — підсумував Олександр Турчинов.

УКРАЇНСЬКІ ДИПЛОМАТИ ЩЕ 1934 РОКУ ПЕРЕДБАЧАЛИ МІСЦЕ УКРАЇНИ У ЄС

«Україна, коли стане вільною, мусить увійти до складу Європейського Союзу, оскільки він буде існувати», — це сказав перший міністр закордонних справ УНР Олександр Шульгин ще у 1934 році, задовго до того, як Європейський Союз був створений.

Українські дипломати вже тоді бачили безальтернативний шлях українського державотворення, який ми, в сучасній Україні, закарбували у закон».

Про це написав Президент України на своїй сторінці у Facebook.

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ ВИЗНАЧИВ МЕХАНІЗМ РОЗРАХУНКУ СЕРЕДНЬОЇ ВАРТОСТІ ПУТІВКИ ДЛЯ ВИПЛАТИ ГРОШОВОЇ КОМПЕНСАЦІЇ

20 грудня Кабінет Міністрів України ухвалив постанову «Про внесення змін до постанов Кабінету Міністрів України від 17 червня 2004 р. № 785 і від 7 лютого 2007 р. № 150», щоб удосконалити порядок виплати інвалідам грошової компенсації замість санаторно-курортної путівки або вартості самостійного санаторно-курортного лікування та щоб посилити контроль над використанням бюджетних коштів.

Визначено механізм розрахунку середньої вартості путівки для виплати грошової компенсації особам з інвалідністю внаслідок війни, унаслідок загального захворювання та інвалідам із дитинства; визначено порядок звітування про кількість таких осіб структурними підрозділами з питань соціального захисту населення районних державних адміністрацій, Мінсоцполітики та Фонду соціального захисту інвалідів.

ВІЙСЬКОВІ СУДИ МОЖЕ БУТИ ПОНОВЛЕНО ВЖЕ НА ПОЧАТКУ 2018-го

Упродовж року, що минає, військові юристи провадили активну й цілеспрямовану роботу з унесення змін у Закон України «Про судоустрій і статус суддів». Ці зміни, які відображують необхідність відновлення діяльності військових судів на території України, мають значно посилити правовий захист українських військовослужбовців. Про це розповів офіцер Управління правового забезпечення Генерального штабу Збройних Сил України полковник юстиції Юрій Бобров.

— Пропозиції стосуються запровадження гарнізонної ланки військових судів: від 12 до 14 таких місцевих судів загальної юрисдикції буде створено на території України. У законопроекті також передбачено створення апеляційного військового суду та військової палати Верховного суду України. Це значно посилить захист прав військовослужбовців насамперед під час кримінальних проваджень, — зауважив полковник юстиції Юрій Бобров.

Окрім того у законопроекті передбачено віднести до підсудності військових судів як кримінальні, так і адміністративні правопорушення з участю військовослужбовців.

Також передбачено віднести до компетенції військових судів вирішення спірних питань щодо військової служби. Військові суди розглядатимуть і питання притягнення до відповідальності учасників незаконних збройних формувань та застосування амністії стосовно них. Планують, що згаданий законопроект буде внесено у Верховну Раду вже в січні 2018 року як невідкладний.

ОГОЛОШЕННЯ

Інформація КЕВ м. Львова про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності майна, що знаходиться:

1) на балансі Навчально-спортивної бази літніх видів спорту Міністерства оборони України для визначення ринкової вартості:

№ пп	Опис об'єкта оцінки	Площа кв.м	Адреса об'єкта оцінки	Запланована дата оцінки
1	Частина технічного майданчика, що прилягає до будівлі стадіону інв. № 65, та частина освітлювальної вишки стадіону військового містечка № 199 під розміщення технічних засобів і антен операторів телекомунікацій, які надають послуги рухомого (мобільного) зв'язку, операторів та провайдерів телекомунікацій, які надають послуги доступу до Інтернету	65,00	м. Львів, вул. Клепарівська, 39А	Фактична дата
2	Частина нежитлових приміщень другого поверху адміністративної будівлі інв. № 10 військового містечка № 199 під розміщення офісу	20,5	м. Львів, вул. Клепарівська, 39А	Фактична дата

2) на балансі Квартирно-експлуатаційного відділу м. Львова для визначення ринкової вартості для продовження договорів оренди:

№ пп	Опис об'єкта оцінки	Площа кв.м	Адреса об'єкта оцінки	Запланована дата оцінки
1	Нежитлові приміщення першого поверху будівлі інв. № 20 військового містечка № 4 для розміщення продовольчого магазину	29,7	м. Львів, вул. Мечнікова, 16 А	Фактична дата
2	Нежитлові приміщення у адміністративній будівлі інв. №1 військового містечка № 55 для розміщення кафе з акцизом	119,3	м. Львів, вул.Театральна, 22	Фактична дата

Назва і місце розташування органу, що проводить конкурс: Квартирно-експлуатаційний відділ м. Львова, адреса: 79007, м. Львів, вул. Батуринська, 2.

Основні умови конкурсу: У конкурсі беруть участь суб'єкти оціночної діяльності, які отримали сертифікат суб'єкта оціночної діяльності, мають чинне кваліфікаційне свідоцтво оцінювача за відповідними напрямами оцінки майна та спеціалізаціями в межах таких напрямів, мають свідоцтво про включення інформації про оцінювача до Державного реєстру оцінювачів та суб'єктів оціночної діяльності та у визначений термін надали необхідні документи.

Кінцевий термін прийому документів на конкурс:

Конкурсні пропозиції подаються в окремому конверті з написом «На конкурс», запечатаному печаткою учасника конкурсу. Кінцевий термін прийняття документів на конкурс — за чотири робочі дні до оголошеної дати проведення конкурсу (включно). Конкурс буде проведено о 10.00 через 14 календарних днів після публікації повідомлення в газеті в КЕВ м. Львова за адресою: 79007, м. Львів, вул. Батуринська, 2.

Телефон для довідок: (032) 255-74-80;

Для участі в конкурсі учасник подає на розгляд конкурсної комісії такі документи:

1. Копії документів, що подаються у складі конкурсної документації, завіряються поміткою «Згідно з оригіналом» із зазначенням назви посади, ініціалів та прізвища особи, яка завіряє копію, її особистого підпису, дати завірення копії, засвідченої печаткою (за наявності).

2. Документація подається в запечатаному конверті з описом документів, що в ньому містяться, та включає: заяву про участь у конкурсному відборі суб'єктів оціночної діяльності за встановленою формою; копії установчих документів суб'єкта оціночної діяльності (для юридичних осіб); копії кваліфікаційних свідоцтв оцінювача; копію сертифіката суб'єкта оціночної діяльності; копію свідоцтва про включення інформації про оцінювача до Державного реєстру оцінювачів та суб'єктів оціночної діяльності; конкурсну пропозицію.

3. Конкурсна пропозиція подається в окремо запечатаному конверті з поміткою «Конкурсна пропозиція» і має містити пропозиції щодо ціни виконання робіт, калькуляції витрат, пов'язаних з виконанням робіт, а також строк виконання робіт.

Крім того, повідомляю, що за результатами конкурсів, що відбулися 07.12.2017 року та 14.12.2017 року переможцями визначено наступних суб'єктів оцінювання:

по об'єкту 1: частина нежитлового приміщення в будівлі №1 в/м №35 м. Львів, пл. Соборна, 6 визнано ПП «Леда».

— по об'єкту №2: нежитлові приміщення в будівлях №№86, 54, 71, 93, 65, 55, 62 та технічних майданчиків №№7–11 в/м №288, м. Львів, вул. Луганська, 3 визнано ТОВ «Інвестиціна група «Захід».

***

Під час подання оголошення № 286/5/7788-НЕР від 20.12.2017 про результати проведення конкурсу щодо закупівлі квартир на умовах пайової участі та на вторинному ринку в регіонах України для опублікування у Центральному друкованому органі Міністерства оборони України — газеті «Народна армія» від 21.12.2017 № 51 (5531) учасником конкурсу допущено технічну помилку. Наведений пункт слід читати так:

Пропозиція 2.3. Приватне акціонерне товариство «ТРЕСТ ЖИТЛОБУД-1» предмет закупівлі: **10 квартир** у м. Харків, просп. Московський (між вул. Дванадцятого Квітня та вул. Біблика (колишня вул. Другої П'ятирічки)), будинок № 6, кв. №№ 2, 3, 5, 6, 52, 62, 67, 68 ,69, 70; вартість 1 кв. м — 14 100,00 грн з ПДВ, загальна площа квартир 587,93 кв. м, загальна ціна 8 289 813,00 грн з ПДВ, тел. (066) 522-27-76, (057) 700-40-01, (057) 751-52-51, trest@gs1.com.ua,leonid.koretsky@ukr.net.

***

Національна академія сухопутних військ імені гетьмана Петра Сагайдачного (м. Львів) оголошує конкурс на заміщення вакантних посад науково-педагогічних працівників Національної академії сухопутних військ імені гетьмана Петра Сагайдачного.

На посади осіб офіцерського складу:

старший викладач кафедри тактики факультету бойового застосування військ, ШПК — «підполковник», посадовий оклад 1380–1460 грн;

викладач кафедри тактики факультету бойового застосування військ, ШПК — «майор», посадовий оклад 1180–1250 грн;

викладач кафедри вогневої підготовки факультету бойового застосування військ, ШПК — «майор», посадовий оклад 1180–1250 грн;

викладач кафедри тактико-спеціальних дисциплін факультету бойового застосування військ, ШПК — «майор», посадовий оклад 1180–1250 грн;

викладач кафедри комплексів та приладів артилерійської розвідки факультету ракетних військ і артилерії, ШПК — «майор», посадовий оклад 1180–1250 грн;

викладач кафедри ракетних військ і артилерії факультету ракетних військ і артилерії, ШПК — «майор», посадовий оклад 1180–1250 грн;

викладач кафедри ракетно-артилерійського озброєння факультету ракетних військ і артилерії, ШПК — «майор», посадовий оклад 1180–1250 грн;

викладач кафедри автомобілів та автомобільного господарства загальновійськового факультету, ШПК — «майор», посадовий оклад 1180–1250 грн;

викладач кафедри морально-психологічного забезпечення діяльності військ загальновійськового факультету, ШПК — «майор», посадовий оклад 1180–1250 грн;

заступник начальника кафедри управління повсякденною діяльністю військ та тилового забезпечення загальновійськового факультету, ШПК — «підполковник юстиції», посадовий оклад 1513–1668 грн;

старший викладач кафедри управління повсякденною діяльністю військ та тилового забезпечення загальновійськового факультету, ШПК — «підполковник», посадовий оклад 1380–1460 грн;

викладач кафедри управління повсякденною діяльністю військ та тилового забезпечення загальновійськового факультету, ШПК — «майор», посадовий оклад 1180–1250 грн;

заступник начальника факультету підготовки спеціалістів бойового (оперативного) забезпечення з навчальної та наукової роботи — начальник навчальної частини, ШПК — «підполковник», посадовий оклад 1590–1688 грн;

викладач кафедри інженерних спеціальних дисциплін факультету підготовки спеціалістів бойового (оперативного) забезпечення, ШПК — «майор», посадовий оклад 1180–1250 грн;

заступник начальника кафедри тактики підрозділів бойового (оперативного) забезпечення факультету підготовки спеціалістів бойового (оперативного) забезпечення, ШПК — «підполковник», посадовий оклад 1513–1668 грн;

викладач кафедри тактики підрозділів бойового (оперативного) забезпечення факультету підготовки спеціалістів бойового (оперативного) забезпечення, ШПК — «майор», посадовий оклад 1180–1250 грн;

викладач кафедри інженерної техніки факультету підготовки спеціалістів бойового (оперативного) забезпечення, ШПК — «майор», посадовий оклад 1180–1250 грн;

викладач кафедри іноземних мов та військового перекладу, ШПК — «майор», посадовий оклад 1180–1250 грн.;

викладач кафедри фізичного виховання, спеціальної фізичної підготовки і спорту, ШПК — «майор», посадовий оклад 1180–1250 грн.

Кваліфікаційні вимоги до кандидатів на посади:

На посаду заступника начальника факультету з навчальної та наукової роботи — начальника навчальної частини — особи, які мають ступінь вищої освіти «магістр», оперативно-тактичний рівень військової освіти, науковий (освітньо-науковий) ступінь (за профілем діяльності), вчене звання професора (доцента, старшого наукового співробітника, старшого дослідника), стаж науково-педагогічної (наукової) роботи не менше трьох років, а також досвід військової служби на посадах керівного складу в органах військового управління (військових частинах).

На посаду заступника начальника кафедри — особи, які мають ступінь вищої освіти «магістр», оперативно-тактичний рівень військової освіти, науковий (освітньо-науковий) ступінь, вчене звання професора (доцента), стаж науково-педагогічної (наукової) роботи не менше п'яти років, а також досвід військової служби на командних посадах та посадах керівного складу в органах військового управління (військових частинах).

На посаду старшого викладача — особи, які мають ступінь вищої освіти «магістр», досвід участі у бойових діях або особи, які мають ступінь вищої освіти «магістр», досвід військової служби на посадах за фахом.

На посаду викладача — особи, які мають ступінь вищої освіти «магістр», досвід участі у бойових діях або особи, які мають ступінь вищої освіти «магістр», досвід військової служби на посадах за фахом.

Для участі в конкурсі подаються такі документи: рапорт; автобіографія; копії документів про освіту, кваліфікацію, науковий ступінь, вчене звання; службова та медична характеристики; копія службової картки; довідка про проходження військової служби; копія посвідчення учасника бойових дій (за наявності); письмова згода на збір та обробку персональних даних, список наукових праць (винаходів).

Термін подання документів — 27.01.2018

Довідкова інформація за телефоном: (032) 258-44-96, 258-44-48

Документи подавати за адресою: 79012 м. Львів-12, вул. Героїв Майдану, буд. 32.

СЕКРЕТАР РНБО УКРАЇНИ ОЛЕКСАНДР ТУРЧИНОВ:

«ЗАПУСК КОМПЛЕКСНОЇ СИСТЕМИ ФІКСАЦІЇ БІОМЕТРИЧНИХ ДАНИХ — ЩЕ ОДИН КРОК ДО ПОСИЛЕННЯ БЕЗПЕКИ КРАЇНИ»

Відповідно до рішення РНБО України, з 2018 року громадяни РФ та інших країн міграційного ризику повинні попередньо інформувати про наміри в'їхати в Україну. «Крім того, — додав Секретар РНБО України, — перетин кордону зазначеними категоріями громадян має здійснюватися з їхньою біометричною ідентифікацією, а їхнє місце перебування — фіксуватися»

Він наголосив, що з цією метою з 1 січня 2018 року в Україні має почати функціонувати національна система біометричної верифікації та ідентифікації іноземців та осіб без громадянства, яка відповідає найкращим європейським стандартам, повідомляє сайт РНБО України.

«Ці заходи повинні значно покращити безпекову ситуацію у країні», — сказав Секретар РНБО України, зазначивши, що запровадження цієї системи також дозволить посилити контррозвідувальні заходи і боротьбу з криміналітетом.

Олександр Турчинов наголосив, що вже 157 діючих пунктів пропуску обладнано засобами для зчитування інформації з біометричних документів та зняття відбитків пальців, «а 126 пунктів пропуску вже мають пряме підключення до баз даних Інтерполу».

За його словами, комплекси фіксації біометричних даних запрацюють з 1 січня у столичних аеропортах та пунктах пропуску на кордоні з РФ. Відповідаючи на запитання, Секретар РНБО України зазначив, що з наступного року така система запрацює, зокрема, і в пунктах пропуску в'їзду на тимчасово окуповану територію Криму.

«Запуск комплексної системи фіксації біометричних даних — це ще один крок до покращання безпекової ситуації та вдосконалення системи прикордонного контролю», — підсумував Олександр Турчинов.

ВІЙНА ПРОТИ «УКРАЇНСЬКОГО СВІТУ» ПОСИЛЮЄ УКРАЇНСЬКИЙ СВІТ

Україна завжди ділилася на дві частини. У першому таборі були ті, для кого існування країни було цінністю. У другому — ті, для кого воно було лише даністю. 1991 року перші голосували за незалежність заради України. Другі — заради того, щоб не годувати Центральну Азію.

Перших завжди було менше, але їм вдалося приватизувати право на порядок. Наступні двадцять три роки вони рухалися із заходу на схід, включаючи до свого ареалу дедалі нові області. Другі послідовно зменшувалися — чисельно і територіально. Їхній порядок був оборонний, вони не могли асимілювати захід, але їм вдавалося уповільнити його просування на схід.

Майдан був ініціативою першого табору. Але після перемоги на виборах йому все одно довелося б врахувати мешканців другого, на символічних прапорах яких були б Радянський Союз і «Велика Вітчизняна», «сильна рука» і імперія. Після першого Майдану відкат стався вже за два роки. А через чотири — на зміну Віктору Андрійовичу прийшов Віктор Федорович.

Всю цю рівновагу зламала війна.

Війна завжди посилює порядок «колективного», в якому «спільне» важливіше за «приватне».

Тому що мирний час завжди годує порядок «приватного», в рамках якого індивідуальне важливіше за загальне. Громадянин первісніший за державу. Приватна свобода пріоритетніша за колективну ідеологію. У мирний час норма — це відфутболювати будь-які спроби вертикалі регламентувати побут.

А війна завжди посилює порядок «колективного», в якому «загальне» важливіше за «приватне». В якому «суспільне» головніше за «індивідуальне». В якому виживання держави стає пріоритетом. Тому що лише на війні держава має право взяти громадянина, переодягнути в солдата і відправити його в окопи заради захисту самої себе.

Україна могла залишатися сиплою і різною лише в ситуації миру. Москва могла оберігати своїх адептів в Україні лише завдяки відсутності війни. Розв'язавши її, вона створила ситуацію, коли рівноцінність порядків пішла в небуття. Коли проросійська візія українського майбутнього втратила етичну основу.

І річ не тільки в тому, що частина прорадянського електорату залишилася на окупованих територіях. Річ у тому, що ситуація війни дала моральне право «спільному» втручатися у «приватне». Як підсумок — мовні квоти в освіті та ЗМІ, нова символіка армії і публічного простору, декомунізація вулиць і підручників.

Військове вторгнення знищило баланс. Дало моральне право першому табору і вибило ґрунт з-під ніг другого. Дрейф «заходу» на «схід» буде лише посилюватися. І Москві нічого протиставити цьому процесу. Колишні прапори дискредитовані й їхнє місце займатимуть нові.

Зла іронія в тому, що Москва починала війну заради збереження колишнього українського балансу — і своїми ж руками знищила його на корені. І доти, допоки війна триватиме — ареал проживання прихильників Росії в Україні буде зменшуватися.

Війна за «руській мір» знищує російський світ. Війна проти «українського миру» посилює український світ.

Але сенс гамбіту невідомий тим, хто грає в «чапаєва».

Павло КАЗАРІН,
ведучий телеканалу ICTV,
оглядач «Крим. Реалії»

НА РІВНЕНЩИНІ ЗАПРАЦЮВАВ ПЕРШИЙ В УКРАЇНІ ЦЕНТР РЕАБІЛІТАЦІЇ НАСЛІДКІВ НЕЙРОТРАВМ ДЛЯ УЧАСНИКІВ АТО

Учасникам АТО допомагатимуть боротися з наслідками важких черепно-мозкових та спинальних травм у Рівненському обласному госпіталі в селищі Клевань. Це перше таке відділення в системі МОЗ.

Центр облаштували сучасним обладнанням. Тут 50 ліжок, курс лікування в середньому триває 180 днів. Пацієнти можуть пройти реабілітацію й отримати терапевтичний супровід супутніх захворювань, скористатися повним спектром оздоровчих процедур госпіталю, повідомляє Урядовий портал.

«Кілька місяців напруженої роботи МОЗ спільно з урядом та небайдужими людьми. Результат — центр реабілітації в Клевані. Тепер він приймає на якісну та безоплатну допомогу наших громадян. Якщо родина пацієнта передає останнє, щоб поставити його на ноги, або рік чекає в чергах на безоплатне лікування, то в країні щось не так. Тепер нарешті з'явилося місце, де чудові фахівці в прекрасних умовах нададуть всебічну допомогу», — сказала в.о. Міністра охорони здоров'я доктор Уляна Супрун.

Це той приклад, коли пацієнт — у центрі уваги.

За словами заступника голови Рівненської ОДА Світлани Богатирчук-Кривко, на ремонт приміщення з обласного бюджету надали 7 млн грн та ще 11 млн грн — з Державного фонду регіонального розвитку. Окремо на придбання медичного обладнання з держбюджету надано 28 млн грн.

США ПЕРЕДАЛИ ШТУЧНУ ШКІРУ ДЛЯ ПОРАНЕНИХ УКРАЇНСЬКИХ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ

Професор Гарвардської медичної школи із Бостона (США), ініціатор і керівник українсько-американського соціального проекту «Проти опіків» Геннадій Фузайлов передав Україні благодійну допомогу на суму 1,6 млн доларів у вигляді штучної шкіри виробництва компанії Integra.

Це біологічне синтетичне покриття використовується для пересадки шкіри насамперед унаслідок опіків. Також її можна застосовувати під час проведення реконструктивної хірургії пошкоджень тіла.

З цієї нагоди у Львівському прес-клубі відбулася прес-конференція, під час якої Геннадій Фузайлов відповідав на запитання із Бостона через онлайн-зв'язок. У заході також взяли участь координатори проекту «Проти опіків» Мирослава Децик, журналіст-волонтер Ксенія Клим та начальник хірургічного відділення Військово-медичного клінічного центру Західного регіону підполковник медичної служби Віктор Ловга.

За словами Геннадія Фузайлова, штучна шкіра надаватиметься адресно конкретним пацієнтам, які її потребують. При цьому пріоритетним є надання допомоги військовослужбовцям, які отримали важкі поранення під час виконання завдань у районі проведення антитерористичної операції, повідомляє сайт Міноборони України.

Геннадій Фузайлов наголосив, що готовий надавати українським медикам консультації і проводити майстер-класи. Крім того, професор планує персонально консультувати кожного майбутнього пацієнта, аби спільно з іншими бостонськими медиками впевнитися, що цій людині препарат дійсно допоможе.

«КІБОРГИ» ЗА ТРИ ТИЖНІ ПРОКАТУ ЗІБРАЛИ МАЙЖЕ 19,35 МІЛЬЙОНА

За результатами трьох тижнів прокату касові збори українського фільму «Кіборги» сягнули 19 348 846 гривень. Про це у Facebook написав голова Держкіно Пилип Іллєнко.

«За результатами третього вікенду, загальні касові збори «Кіборгів» становили 19 348 846 гривень. Усього фільм подивилися 263 707 глядачів. Знову рекордний результат!» — написав Іллєнко.

Загальний бюджет стрічки — 47 мільйонів гривень, майже половина з них — державне фінансування, повідомляє Укрінформ.

2018-й МОЖЕ СТАТИ РОКОМ НОВОСІЛЛЯ ДЛЯ БАГАТЬОХ ВІЙСЬКОВИКІВ

УПЕРШЕ ЗА ЧАСИ НЕЗАЛЕЖНОСТІ НА БУДІВНИЦТВО ЖИТЛА ДЛЯ ЛЮДЕЙ У ПОГОНАХ У ДЕРЖБЮДЖЕТІ ПЕРЕДБАЧЕНО 3 млрд грн

ПРО ЦЕ РОЗПОВІВ МІНІСТР ОБОРОНИ УКРАЇНИ В ІНТЕРВ'Ю ГАЗЕТІ «НАРОДНА АРМІЯ», А ТАКОЖ НАЗВАВ 10 ОСНОВНИХ ЗДОБУТКІВ 2017 РОКУ

У 2017-му українські захисники не лише не відступили, а й відчутно покращили тактичне становище на лінії зіткнення. Ціна такої непохитності неймовірно висока — життя та здоров'я багатьох вояків-патріотів. У цей час вітчизняні Збройні Сили вчилися, вдосконалювали спроможності, наповнювали конкретним змістом заплановані оборонною реформою стратегічні кроки. Вони значно наблизилися до взірця армії, розбудованої на фундаменті натовських стандартів та підходів. Звісно, були і проблеми, втрати, щось не вдалося, але Україну не спинити — вона піднялася, випросталася. Про те, яким видався ще один рік українського війська, на які перспективи варто сподіватися в майбутньому, розповів Міністр оборони України генерал армії України Степан Полторак

У БЮДЖЕТІ ВІЙСЬКОВОГО ВІДОМСТВА НА 2018 РІК ПЕРЕДБАЧЕНО НА 24,3% КОШТІВ БІЛЬШЕ, НІЖ У 2017-му

— Степане Тимофійовичу, спершу поцікавлюся перспективою. Скажіть, будь ласка, наскільки оборонний бюджет 2018-го відрізняється від поточного? Як у ньому підтримано потреби відомства?

— На 2017-й ми отримали 69,2 мільярда гривень, що становить 2,43% ВВП. Витратили їх так: 13,5 мільярда — на закупівлю й модернізацію озброєння та військової техніки, 43 мільярди пішли на утримання персоналу, 9,5 — це експлуатаційні витрати, а 2,9 мільярда направили на підтримку інфраструктури. Майже 3 мільярди з цієї суми перенесені на 2018-й. Наш запит на наступний рік становив 141,2 мільярда гривень. Міноборони передбачено у держбюджеті 86 мільярдів, що становить 2,58% ВВП. І навіть цей фінансовий ресурс дає можливість значно — на 21% — збільшити обсяг закупівлі й модернізації озброєнь і військової техніки. Зросли і видатки на розвиток інфраструктури та експлуатаційні витрати. Більше коштів заплановано на утримання персоналу, підвищення живучості баз та арсеналів, спорудження житла й підготовку особового складу. Витрати на 2018 рік планували відповідно до наших спроможностей. Із урахуванням уже отриманого бюджету основні видатки розподілили так, щоб забезпечити виконання Збройними Силами бойових завдань. До речі, за часи незалежності вперше виділено стільки коштів — 3 мільярди гривень на рік на будівництво житла для військових. Звісно, ми потребуємо значно більшого ресурсу, але варто враховувати і можливості нашої економіки.

Основними пріоритетами фінансування Міністерства оборони на наступний рік є оснащення військ сучасними зразками озброєння та військової техніки, належне тилове забезпечення і підвищення соцзахисту військовослужбовців. Так, на 2018 рік передбачено 300 мільйонів гривень на закупівлю танків «Оплот».

— Підбиймо підсумки 2017-го. Із якими головними досягненнями він увійде в історію нашого війська?

— Я виокремив би десять основних здобутків року.

Передусім це досягнення вищого рівня соціальних гарантій військовослужбовцям, зокрема збільшення грошового утримання. Особливо це відчув той, хто перебуває на лінії зіткнення, сержанти та військовослужбовці, які виконують небезпечні завдання. Урядом упорядковано нарахування грошового утримання, що не змінювалося десятиліттями. Це дозволить встановити залежність розмірів окладів — посадового і за військовим званням — від прожиткового мінімуму, гарантуватиме щорічне зростання розміру грошового забезпечення залежно від підвищення соціальних стандартів у державі. З початку року військовослужбовцям розподілено 928 квартир, забезпечено житлом 433 учасники АТО, триває будівництво 91 житлового комплексу для розміщення наших контрактників і робота на 430 об'єктах військової інфраструктури.

Міністр оборони України генерал армії України Степан Полторак

> ***«НА 2018 РІК ПЕРЕДБАЧЕНО 300 млн грн НА ЗАКУПІВЛЮ ТАНКІВ «ОПЛОТ»***

По-друге, укомплектованість війська є кращою. Цьогоріч зі Збройними Силами уклали контракт 34 тисячі осіб. Якщо врахувати показник минулого року, то загалом ми взяли на контракт понад 100 тисяч осіб, перейшовши таким чином до контрактної армії. Сформовано й оперативний резерв чисельністю майже 140 тисяч осіб, більшість з яких зараховані до першої черги резерву бригад і полків. На базі Чернігівського обласного військкомату завершено експеримент зі створення територіального центру комплектування і соціальної підтримки. Так ми відходимо від дещо негативного сприйняття суспільством військкоматів. Практично запроваджено окремі заходи з реалізації Закону України «Про Єдиний державний реєстр військовозобов'язаних». Зокрема завершено роботу із запуску автоматизованої системи згаданого реєстру.

По-третє, вдалося оптимізувати структуру і чисельність апарату Міноборони. Понад 40% підрозділів Генштабу та інших органів військового управління приведені до типової структури штабів НАТО, уніфіковано структуру військових частин бойового складу. Раніше тут було багато проблем. Активно реформується система управління державою в умовах надзвичайного стану та особливого періоду. Розроблено засади оборонного планування на основі спроможностей у Міністерстві оборони та Збройних Силах, затверджено каталог таких спроможностей і рекомендації з їхнього оцінювання. Фактично закладено фундамент наступних етапів оборонної реформи. Зараз працюємо над започаткуванням вищих академічних курсів з питань оборонного планування за стандартами НАТО та Школи оборонного менеджменту.

Четверте важливе досягнення — це покращення забезпечення Збройних Сил озброєнням та військовою технікою. Впродовж року у військо поставлено 1,4 тисячі її новітніх і модернізованих зразків. Ми розширюємо співпрацю у військово-технічній сфері з іноземними партнерами, передусім із США, Канадою, Польщею, Литвою. Зокрема уряд Канади включив Україну до переліку країн, до яких дозволено експортувати стрілецьку зброю й обладнання.

Наступна позиція успіху — вища якість навчання через зміни його методів і форм. Цьогоріч кількість навчань у складі бригад чи полків зросла на 65%. Під час підготовки використовується майже 670 стандартів НАТО на різних рівнях. Щоб вирішити проблему взаємодії між силовиками, 2017-го проведено понад 30 навчань із колегами з інших силових структур.

Пункт шостий — створення фундаменту ефективної системи логістики та сформування Головного управління логістики Збройних Сил. 23 військові частини перейшли на нову систему харчування, наступного року на неї перейдуть ще 80 частин.

Сьоме досягнення — покращення медичного забезпечення, а восьме — успішне відновлення військової інфраструктури: навчальних центрів, полігонів. Відзначу окремо розширення мережі військових вишів і зміну підходів до відбору та навчання майбутніх офіцерів. І завершує цей перелік подальше зростання міжнародної підтримки нашої оборонної реформи.

Вважаю: завдання, які ми ставили у Стратегічному оборонному бюлетені на 2017 рік, виконані на 90%. А труднощі здебільшого стосувалися законодавчої бази. Приміром, досі не ухвалено закон про військову поліцію, який дуже потрібен. На наступний рік заплановано багато роботи. Зокрема до кінця 2018-го Міністром оборони має бути цивільна особа.

«НАТО ДОПОМОЖЕ, АЛЕ МИ ПОВИННІ РОЗРАХОВУВАТИ ПЕРЕДУСІМ НА ВЛАСНІ СИЛИ І РЕСУРСИ»

— До речі, про підтримку партнерів. Конгрес США передбачив надання 2018 року 350 млн доларів допомоги українській армії. Як ці кошти витрачатимуть?

— Одразу зазначу: ці гроші призначені на весь сектор безпеки і оборони. І надійдуть вони у два етапи. Щодо перших 175 мільйонів доларів рішення вже є. Влітку розглянуть питання по другій половині суми — за підсумками оцінки динаміки оборонної реформи й погодження Конгресу. Ми звернулися до колег з Міноборони США і вказали, що потребуємо. Передусім це засоби РЕБ, зв'язку та безпілотники. Причому від американської сторони отримаємо не кошти, а лише визначену продукцію.

США ухвалили рішення про надання Україні зброї. Ця допомога не для наступу, а для захисту нашої території від агресора.

Із 2014-го Збройні Сили України отримали американської гуманітарної і матеріально-технічної допомоги майже на 240 мільйонів доларів. Зокрема це станції контрбатарейної боротьби, засоби зв'язку, броньовані авто, медичне обладнання, системи імітації бойових дій.

— Якою може бути відповідь Росії на поставки «Джевелінів»?

— Чесно кажучи, передбачити реакцію Росії важко, якщо врахувати, що вона завела на окуповану частину Донбасу понад 1,3 тисячі одиниць бронетехніки, майже 700 танків, 650 систем залпового вогню, засоби ППО. Чим іще здатна здивувати Росія? Вона стільки зброї і техніки тут сконцентрувала, що за її кількістю сили окупанта порівняні навіть із військовою потугою деяких країн НАТО.

ВЖЕ 2018-го УКРАЇНА БУДУВАТИМЕ СУПЕРСХОВИЩА ТА ВЛАСНИЙ ЗАВОД З ВИРОБНИЦТВА БОЄПРИПАСІВ

— Яких висновків дійшло Міноборони після вибухів на складах під Калинівкою та інших схожих інцидентів?

— Порядок збереження боєприпасів та підтримання живучості баз і арсеналів є проблемою державного значення. Вона яскраво проявилася з початком виведення радянських військ із Центральної Європи, коли сотні тисяч тонн боєприпасів складували на непідготовлених сховищах, базах, часто на ґрунті. Ресурс на ці об'єкти виділяли мінімальний, що призвело до жахливих наслідків.

«ЦЬОГОРІЧ ЗІ ЗБРОЙНИМИ СИЛАМИ УКЛАЛИ КОНТРАКТ 34 ТИСЯЧІ ОСІБ»

По кожній такій надзвичайній події інспекційні групи провели службові розслідування. Є мої накази відповідно до висновків перевірок та притягнення до відповідальності посадовців. Були серйозні кадрові рішення. Тільки після інциденту в Сватовому я звільнив заступника начальника Генерального штабу, притягнув до відповідальності ще чотирьох генералів, уже не кажучи про безпосередніх керівників, які відповідали за це сховище. Правоохоронні органи мають закінчити розслідування, проте наші дані дають підстави говорити про здійснення на згаданих об'єктах диверсій. Але ми ще не отримали відповіді на запитання, в який спосіб це відбулося.

Щоби кардинально змінити ситуацію, за дорученням Президента ухвалено комплексне рішення. Завершуємо проектування закритих залізобетонних підземних сховищ, які забезпечать надійність охорони і живучість арсеналів. У минулі роки на вирішення цієї проблеми виділяли лише 10–20 мільйонів гривень. Цьогоріч разом із додатковими надходженнями виділено близько 300 мільйонів, а на наступний рік планується виділити 500 мільйонів бюджетних гривень. За них ми збудуємо сховища, здатні захистити боєприпаси навіть від авіаударів. Відбуватиметься й певна передислокація боєприпасів на інші склади, де є можливість їх зберігати.

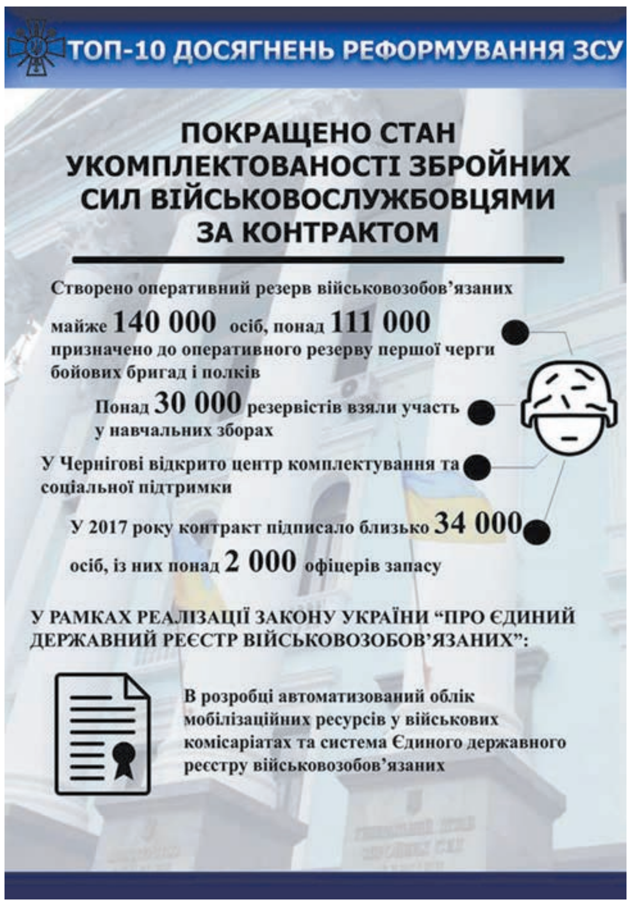
Існують опрацьовані Генеральним штабом плани відбиття зовнішньої агресії, що передбачають наявність певних обсягів матеріально-технічних засобів. Кількість наявних боєприпасів достатня для ведення бойовий дій. Звісно, якщо вони будуть тривалими, виникне потреба в постійному постачанні боєприпасів. Проте передумов для їхньої нестачі на лінії зіткнення немає.

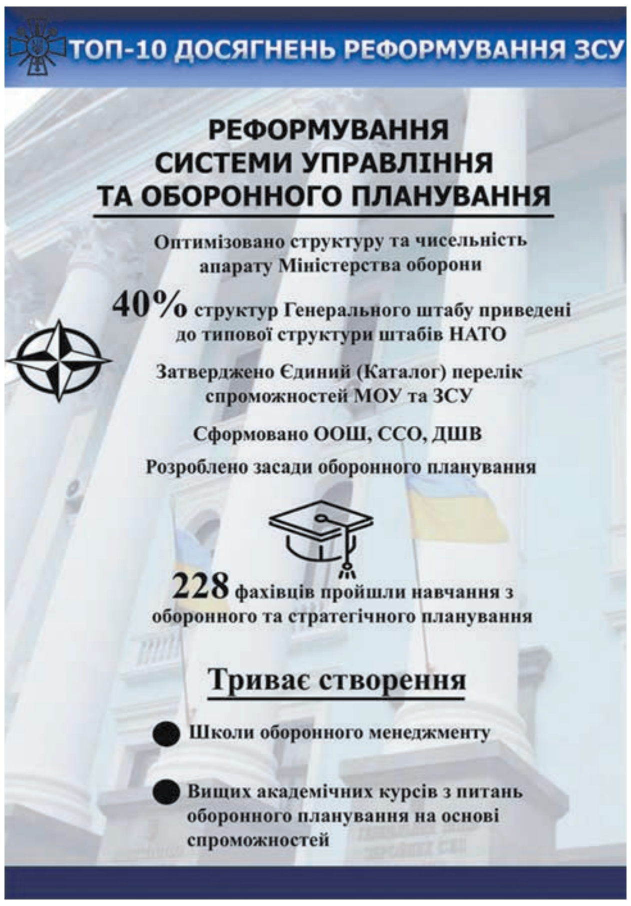
— Тобто Україна потребує будівництва власного заводу з виробництва боєприпасів? Що відомо про цей проект?

— Так, ухвалено рішення щодо створення виробництва боєприпасів на фондах Міноборони. Також організовується виробництво видів пороху, вибухових речовин, гільз та інших складників боєприпасів на вітчизняних підприємствах. На будівництво такого заводу вже виділено 1,4 мільярда гривень. А почнемо його зводити 2018-го. Але це ще не всі кошти, потрібні для цього, їх також вишукуватимуть. Передусім на згаданому підприємстві вироблятимуть дефіцитні в нас боєприпаси як старого зразка, так і в процесі того, як купуватимемо сучасне озброєння, розпочинатимемо й виробництво їхньої нової номенклатури. Приміром, тих же снарядів калібру 155 мм, звісно, після придбання відповідних гармат.

Продовження на 6-й стор.

Інколи чую критику, мовляв, навіщо будувати завод, якщо в нас є понад 5 мільярдів тих же патронів калібру 5,45 мм! Звісно, такі патрони точно не вироблятимемо, а тільки ті, що потрібні, аби не купляти за кордоном. А вирішувати питання щодо переходу на натовські калібри доцільно системно, бо це однозначно тривалий у часі та коштовний процес. Приміром, Польща майже 20 років у Альянсі, а в озброєнні вона й досі остаточно не перейшла на калібри НАТО.

МІНОБОРОНИ ПОТРЕБУЄ ЗАХИСТУ ВІД НЕДОБРОСОВІСНОГО ПОСТАЧАЛЬНИКА ТА УХВАЛЕННЯ НИЗКИ ВАЖЛИВИХ ЗАКОНІВ

— Як прокоментуєте так званий паливний скандал?

— Боротьба з корупцією є одним з пріоритетів моєї роботи. За три роки багато зроблено. Сотні посадовців звільнені, притягнені до відповідальності. В основі дій усіх управлінців, які працюють у Міністерстві оборони, має бути законність. Але тільки закон та суд після належного розслідування уповноважений визначати винність будь-кого. Зокрема і генерала Павловського. Щойно моєму заступнику висунули обвинувачення, я висловив власну позицію: якщо винен, треба притягати до відповідальності. Якщо ні — не варто наклеювати ярлики до рішення суду. Генерал Павловський — бойовий досвідчений офіцер, він керував сектором «М» в АТО, стосовно нього в Росії порушено кілька кримінальних проваджень. Наскільки я знаю, його за два місяці жодного разу не допитали. Тобто ми чули звинувачення на всю країну у величезній корупції. А юридичної оцінки, підкріплення цих слів досі немає. Щодо того пального зазначу: тоді його закупили за найнижчою ціною в Україні. Дешевше ніхто не купляв! Але якщо там відбулися порушення, правоохоронні органи зобов'язані це довести і притягти винних до відповідальності. Знаєте, я готовий подати у відставку, якщо доведуть, що генерал Павловський причетний до корупції. Проте хочу, щоб ті люди, які зараз публічно його звинувачують, теж понесли певну відповідальність, якщо їхні слова не будуть підтверджені. Слід, щоб у правоохоронних органах не робили політичних заяв, а оперували тільки фактами.

У всіх інших випадках, коли знаходили порушення в наших постачальників, ми проводили розслідування, формували претензійну справу й повертали неякісний продукт, примушуючи надавати якісний. Загалом треба доопрацювати нормативну базу таких постачань, інакше потік звинувачень буде нескінченний. Приміром, у тому, що Міноборони придбало погану тушонку чи пошило неякісну форму. Але чомусь нічого не чути про провину постачальника. Це неправильно. Якщо ми закупили 6 мільйонів банок тушонки, не можна перевірити кожну, хоча в нас є належні лабораторії. Постачальник має відповідати за виконання своїх зобов'язань. Міноборони проводить претензійну роботу, але чомусь суспільство не ставить таких же складних запитань виробнику. Ми в цій темі виграли багато судів, і я хочу, щоб суспільство нас тут підтримало. А питати варто не лише за неякісну тушонку, а й за неякісне озброєння і техніку, поставлені Збройним Силам.

— Можете самокритично зауважити, що не встигли реалізувати цього року?

— Нам треба поліпшити стан дисципліни та правопорядку в Збройних Силах: він має бути кращим, ніж зараз. Потрібно підвищувати соціальний захист наших військових: забезпечення житлом, належні умови проходження служби і утверджувати впевненість у завтрашньому дні. Маємо ефективніше працювати на ринку модернізації і закупівлі новітнього озброєння та військової техніки. Це основні пріоритети, над якими попереду багато роботи.

Ми повинні розраховувати передусім на власні сили і ресурси. Не варто сподіватись на гроші, які хтось і колись дасть нам у борг чи подарує, продасть зброю. Треба розробляти власне озброєння, розбудовувати вітчизняний ОПК, розвивати економіку. І щоб вистояти перед загрозами, які постали перед Україною, нам потрібно єднатися. Перемога на 90% залежить від нас із вами, а решта — від впливу наших сусідів чи партнерів.

Записав Геннадій КАРПЮК

Закінчення. Початок на 4-5-й стор.

«МАСКАРАД» У ВИКОНАННІ ПРОРОСІЙСЬКИХ БОЙОВИКІВ

З ПОЧАТКУ ПЕРЕМИР'Я, З НУЛЯ ГОДИН 23 ГРУДНЯ, НА ДІЛЯНЦІ НЕПОДАЛІК ВІД СТАРОГНАТІВКИ ВПЕРШЕ ЗА ТРИВАЛИЙ ЧАС НАШІ ПОЗИЦІЇ ВОРОГ НЕ ОБСТРІЛЮВАВ, АЛЕ НАМАГАВСЯ УКРАЇНСЬКИХ ВОЯКІВ «ОЧОРНИТИ» ПЕРЕД МІЖНАРОДНИМИ СПОСТЕРІГАЧАМИ

Нині на цих позиціях тиша

— Сьогодні з 23.59 починається перемир'я, — командир затягнувся сигаретою так, що та затріщала, розсипаючи іскри. — Дивіться, як кажуть, в обидва ока й вогонь до особливого наказу не відкривайте. Питання є?

За всіх відповів молодий боєць Сергій, одягнений у потерту «гірку»:

— Питань немає.

Короткий інструктаж на передових опорниках здебільшого тільки данина традиції: бійці тут давненько, знають кожен кущик.

Знайомимося. Командир відрекомендовується коротко:

— Петруха. Так і називайте.

Невеликого зросту, кремезний, із короткою бородою, руку тисне енергійно. Коли всміхається, промінчики зморщок розбігаються від його сіро-блакитних очей, але від посмішки, особливо коли він веде мову про ворога, тягне холодком. Не хотів би я бути на місці тих, про кого кажуть із такою посмішкою. Він іде опорником, немов своїм подвір'ям, коротко відповідаючи в рацію й одночасно киваючи зустрічним бійцям, які заступають на зміну.

Загалом тут відчувається міцна військова дисципліна. Сніг було не тільки розчищено, а й підсипано сірим пічним попелом, у житлових приміщеннях спальники акуратно заправлено, зброя — рівненько в саморобних пірамідах, каски та бронежилети теж акуратно складено. Це, як я встиг помітити, фронтовий своєрідний стиль у багатьох частинах: усе тримати не просто в порядку, а з максимально можливим шиком, який дозволяє обстановка.

У просторому бліндажі, який одночасно був кухнею, їдальнею й міні-штабом, над столом висіло кілька ламп: яскрава економна світлодіодна, ліхтарик і кольорова.

Черговий пояснив:

— Уночі, щоб не боліли очі, умикаємо червону, а зазвичай — або ліхтарик, або повне світло.

Я озирнувся. Акуратно збиті стелажі, на них у цілковитому порядку вишикувалися банки з консервацією: огірки, помідори, домашнє тушковане м'ясо. Банки, що цікаво, блищали при світлі ліхтаря.

— Недавні чи пилюку витираєте?

Боєць, усміхнувшись, розуміюче кивнув:

— Витираємо. Ми тут зайвий бруд не розводимо.

Ставлю Петрусю традиційне запитання стосовно їжі й дістаю відповідь:

— Та немає в нас проблем з їжею. Я вже два роки в цій частині, і жодного разу проблем не було. Тут може скаржитися людина або розбалувана, або ледача. Однак лінь тут виліковується дуже швидко: тобі допоможуть, тобі підкажуть, із тобою поділяться, тебе навчать, але за тебе твою роботу не робитимуть. Тут усі дорослі.

Рації й гнізда зарядок під них складено на окремій поличці, чай, каву, печиво теж акуратно виставлено в кінці стола. Словом, видно, що тут саме живуть, а не відбувають термін ротації.

Я не раз і не два бачив на фронті саме такі — обжиті й ретельно перекриті бліндажі, обладнані всім необхідним: світлом, вентиляцією, нерідко з мобільним роутером і доступом до Інтернету.

Командир підрозділу, поливаючи каву, розповідає з гумором і усмішкою про те, як вони тут живуть:

Щілина бійниці сіріє. Холод відчутно пробирає до кісток, незважаючи на всі шари одягу. Тихо. Підкрадається світанок. Цієї ночі по наших позиціях не стріляли, наші теж не випустили жодної кулі. Настає ранок першої ночі чергового новорічного перемир'я…

— У нас тут так: якщо починається стрілянина, командири — одразу на командно-спостережних пунктах. У будь-який час. У нас у частині так заведено давно, ми вже не перший рік на фронті. Бойовики часто провокують: луплять по нас, і якщо ми відповідаємо з кулемета великого калібру, то прилітає «нежданчик». Але ми готові до будь-якого розвитку подій. Відповідаємо вміло, так, що невдовзі з того боку просять перемир'я.

Долітають звуки стрілянини. Ми виходимо на свіже повітря. Воно поколює щоки й вуха, мороз міцнішає. У морозному повітрі звуки стрілянини чути добре, б'ють далеко й хаотично. Ще кілька пострілів, і все затихає.

До півночі залишається зовсім трохи часу. Опорник занурюється в тишу.

Алгоритм нічного чергування відпрацьовано: спостереження за переднім краєм, регулярна кодована доповідь командирові, готовність відкрити вогонь.

Хвилини минають, говорити не хочеться та й не можна. Вітру майже немає, від земляних стін і підлоги тягне холодом. Ось і зміна. На пост заступає той молодий боєць Сергій.

Оглянувши передній край, він доповідає, що все в порядку. Намагаюся поговорити, але він відмовчується. Згодом пояснює причину:

— Мама не знає, де я. Думає, що десь у штабі.

Тиша. Час плине непомітно — доти, доки не клацає рація. Звучить позивний цього спостережного пункту.

— У ваш бік іде вісім силуетів. Напрямок... дальність...

Сергій миттєво змінюється. Бере тепловізор. Оглянувши поле, відповідає:

— Я їх не бачу. Вони поки що поза зоною.

— Плюс. Ми їх уже теж не спостерігаємо.

Навіть у темряві, що підсвічується світлодіодом рації, видно, як стиснулися губи й натяглася шкіра в нього на вилицях.

Сергій тихо пояснює:

— Тільки цього не вистачало. Перемир'я, кажуть... давно їх тут не було.

— Кого їх? Якийсь знайомий підрозділ?

Сергій знизує плечима:

— Непрості люди прийшли, це зрозуміло. Не видно, не чути, тихо. Два тижні тому такі самі йшли, ми доповіли, почекали. Коли вони вийшли на небезпечну дистанцію, відкрили вогонь, то відігнали. Кілька днів тому на іншій ділянці ще одну групу таку накрили, вони себе видали, командування ухвалило рішення відкрити вогонь. То їхній відхід прикривали так, що тут було дуже спекотно. Я працював по позиціях бойовиків, другий кулеметник — по них, але згодом по нас почали вже їхні міномети стріляти. Загалом непросту групу відігнали.

Минає півгодини, година. Ані руху. Мовчать і наші друзі з сусіднього опорника, з якого засікли невідомих. Сергій кілька разів клацає тангетою. Відповідне клацання — і тихий голос:

— Пусто.

Якщо так, то це погано. Непомітно вони не підійдуть, але треба пильнувати. У траншеї чути швидкі кроки, і на СП заходить Петруха. Від нього пахне кавою й димком грубки.

— Ну що тут у тебе?

— Тихо поки що.

Стоїть із нами, чекає. Минуло ще півгодини. Тиша. Сергій повторює:

— Я ж кажу: непрості люди. Майже три години вилежати в снігу важко. Коли залягли або пішли, не бачили.

Петруха, помовчавши, іде.

І тут лунає постріл. Спалах не видно, але йому відповідає другий, потім третій, тріщить автомат, потім розкотисто — кулемет. Миттєво оживає рація. Чути, як по траншеї поспішають солдати, на бігу застібаючи бронежилети з характерним тріском липучок і клацаючи затворами й запобіжниками.

Рація оживає:

— Усім. Вогонь ведуть не по позиціях. Не втручаємося.

— Плюс.

На горизонті миготять трасери, видно спалахи. Стрілянина триває недовго. Боєць у балаклаві відкидається на стінку комірки:

— Коли приїжджає ОБСЄ, вони починають один одного обстрілювати, щоб показати, що ми порушуємо перемир'я. Але там теж не дурні їздять, бачать, звідки йдуть траєкторії, чим та як стріляють, звідки, що й звідки прилітає. Бойовики ніколи не дотримуються перемир'я, весь час огидно поводяться.

Щілина бійниці сіріє. Холод відчутно пробирає до кісток, незважаючи на всі шари одягу. Тихо. Підкрадається світанок. Цієї ночі по наших позиціях не стріляли, наші теж не випустили жодної кулі.

Настає ранок першої ночі чергового новорічного перемир'я…

Олександр ШУЛЬМАН

2017 РІК, РАЙОН АТО.

Рік, що минає, став іще одним роком стримання українським народом зовнішньої гібридної агресії. У цьому сенсі він був сповнений багатьма подіями. Зокрема збройним протистоянням в Південно-Східному регіоні нашої країни, де вже четвертий рік поспіль триває боротьба України за власну державну незалежність і територіальну цілісність. Тож наприкінці року доречно пригадати розвиток подій в окремих найгарячіших точках району АТО

АВДІЇВСЬКИЙ БАСТІОН ПОПОВНИВСЯ «АЛМАЗОМ»

Чергове загострення в районі Авдіївки розпочалось у перші дні 2017-го

Противник люто атакував і контратакував, зокрема із застосуванням танків, позиції українських військ у районі Авдіївки протягом майже всього січня й початку лютого, але так і не спромігся відсунути їх бодай на метр

Розпочався 2017-й черговим загостренням ситуації на фронті в районі Авдіївки. Нагадаємо, бойові дії навколо Авдіївки, розташованої за 6 км на північ від Донецька, розгорнулися через те, що позиції навколо неї фактично дають змогу контролювати північні околиці Донецька та вузлову залізничну станцію й місто Ясинувата, південні околиці Горлівки, а також трасу М-04 Донецьк — Луганськ на ділянці Донецьк — Горлівка.

Крім важливості Авдіївки та її околиць саме із цієї, тактичної, точки зору, треба мати на увазі, що в місті працює один із найбільших коксохімічних заводів у Європі — Авдіївський коксохімічний завод. Це, своєю чергою, робить будь-які бойові дії навколо міста техногенно небезпечними, особливо із застосуванням важкої зброї штибу артилерії, танків тощо.

Авдіївку, яку проросійські бойовики тримали під контролем із кінця квітня 2014-го, визволили Збройні Сили України 28 липня 2014 року. Починаючи з 20-х чисел січня 2015 року, формування проросійських бойовиків та власне російських найманців почали атакувати передмістя Авдіївки — дачний сектор, вентиляційний ствол шахти «Бутовка-Донецька» й промислову зону на південних околицях міста. Ці бої досягли свого піку навесні 2016 року, але, на жаль, із різним ступенем інтенсивності вони тривають і донині.

Проросійські бойовики на цій ділянці фронту продовжують застосовувати озброєння, яке вже давно мало бути відведено з переднього краю. Зокрема танки, інші бойові броньовані машини (ББМ), важку ствольну й реактивну артилерію та інші засоби.

Унаслідок численних бойових зіткнень і взаємних обстрілів у кінці січня 2017 року українські сили наблизилися безпосередньо до автотраси М-04 та Ясинуватської розв'язки, узявши її під безпосередній вогневий контроль. 16 січня 2017-го вояки однієї з механізованих бригад ЗС України відтіснили бойовиків більше ніж на 300 м від своїх позицій біля шахти «Бутовка», збільшивши відстань до ворогів із 70 до 450–500 м. А ще через майже 13 днів під час відбиття чергової атаки бойовиків українські бійці самі контратакували ворога й увірвалися на його опорний пункт «Алмаз» і закріпилися там, значно ускладнивши становище бойовиків на цій ділянці лінії фронту.

Тож немає нічого дивного в тому, що противник люто атакував і контратакував, зокрема із застосуванням танків, позиції українських військ у районі Авдіївки протягом майже всього січня й початку лютого, але так і не спромігся відсунути їх бодай на метр. Поступово, зазнавши значних втрат у живій силі протягом місяця (до 27 осіб тільки вбитими), ворог був змушений поступово зменшити свою активність у районі Авдіївки. У подальшому протягом нинішнього року ситуація в цьому районі не зазнала суттєвих змін, хоча періодично загострювалася внаслідок провокаційних обстрілів бойовиків і спорадичних спроб у тому чи іншому місці відкинути позиції українських військ назад.

ЕПІЧНА БИТВА, ЯКОЇ НЕ БУЛО...

Наступною подією в районі АТО, яка, до речі, спричинила в засобах масової інформації значний резонанс, стала так звана битва за Жолобок. На початку червня з'явились дані про те, що підрозділи однієї з механізованих бригад Збройних Сил України змогли просунутися в глиб окупованої території на 1,5 км у «сірій зоні» коло Бахмутської траси (дорога Р-66 Лисичанськ — Луганськ), поблизу селища Кримського. Як потім стало відомо українській громадськості з пояснень українського військового командування, підготовча робота з виконання положень Мінських домовленостей на цій ділянці фронту (адже територія в «сірій зоні», яку зайняли українські війська, за цими положеннями, мала перебувати під юрисдикцією української влади) тривала кілька місяців, і про локальний успіх нашого війська широкому загалові не повідомляли, поки українські сили не змогли закріпитися на нових позиціях.

Тільки-но ця інформація потрапила в ЗМІ, як проросійські бойовики та їхні «куратори» з-за східного кордону розгорнули шалену інформаційно-пропагандистську кампанію щодо «агресивного наступу українських військ на Жолобок» та «нахабного порушення українською стороною Мінських домовленостей у районі траси «бахмутка». Насправді жодних спроб ані взяти Жолобок, ані колишній «31-й блокпост» українські війська не робили. Вони всього-на-всього виконали те, що було написано в Мінських домовленостях. Але російська пропагандистська машина не заспокоювалася: «кривава різанина, улаштована українськими диверсантами», «кровопролитні бої за Жолобок», «карателі наступають», «хунта кинула в бій танки й артилерію», «Київ підтягує до Жолобка додаткові війська» тощо. Фантазії й гарячкові нісенітниці російських пропагандистів били через край. І вже за певний час у пересічного громадянина могло створитися враження, що під селищем Жолобком, яке до цього було взагалі мало кому відоме, розгортається якась епічна битва титанів, на кшталт чогось середнього між Сталінградом і нашестям гунів на Європу в давні часи…

«Наступ карателів» в районі Бахмутки обмежився виконанням положень Мінських домовленостей

А тим часом справжня реальність була, м'яко кажучи, дещо іншою. Загалом бойові зіткнення на «бахмутці» в районі селища Жолобок відновилися ще 7 червня 2017 року, коли штурмові підрозділи української механізованої бригади змогли просунутися в напрямку Жолобка, який утримували бойовики, і колишнього «31-го блокпосту», зайнявши «сірі

БОРОТЬБА ТРИВАЄ...

На Світлодарській дузі весна була тривожною

ПОЗИЦІЯ «КІКІМОРА» Й ДУГА, ЩО НЕ ГНЕТЬСЯ

Українські військовики, ведучи оборонні бої, зуміли на одній із ділянок дуги швидкою контратакою вибити ворога з його передового опорного пункту «Кікімора» та просунутися вперед на 1 км

Наступним значним епізодом війни на Сході України протягом нинішнього року стали бої на ділянці фронту, відомій як Світлодарська дуга (лінія оборони, на яку на початку 2015 року відійшли з Дебальцевого сили АТО). Ця ділянка фронту в загальній системі оборони українських військ має важливе оперативно-тактичне значення. Адже тут розташоване місто Світлодарськ (на північ від Світлодарського водосховища), а на північ від самої дуги, на підконтрольній Україні території, розташована найпотужніша на Донбасі Вуглегірська ТЕС, на південь — місто Дебальцеве (важливий регіональний центр і вузол комунікацій). Саме тому на цій ділянці фронту, починаючи з 2015 року, в перманентному режимі відбуваються бойові зіткнення між українськими військами та проросійськими окупаційними формуваннями. Адже цей важливий район намагаються взяти під повний контроль обидві протиборчі сторони.

Тож у квітні 2017-го активні бойові дії на цій ділянці фронту після деякого зимового затишшя було поновлено, і вони тривали майже до кінця липня. Запеклі бойові зіткнення тактичного масштабу на Світлодарській дузі відзначалися застосуванням із боку бойовиків заборонених, за Мінськими домовленостями, засобів ураження — ствольної й реактивної артилерії (калібру 122 мм і 152 мм), танків та інших ББМ, важких мінометів (120 мм). Усе це бойовики неодноразово застосовували, аби вибити українські війська з їхніх позицій, які в цьому районі розташувалися переважно на панівних висотах. Звісно, наші підрозділи були змушені відповідати ворогові адекватно. Майже весь квітень і травень бойовики регулярно здійснювали тут масовані обстріли по позиціях ЗС України, намагаючись завдати передовим підрозділам вогневого ураження й таким чином примусити їх залишити ділянку місцевості на Світлодарській дузі. Водночас ворог активно використовував рейдові й диверсійні групи. Однак усе це не давало бажаного бойовикам ефекту: українські підрозділи стійко утримували свої позиції. І вже 24 травня українські військовики, ведучи оборонні бої, зуміли на одній із ділянок дуги швидкою контратакою вибити ворога з його передового опорного пункту «Кікімора» та просунутися вперед на 1 км, зайнявши територію, яка відповідно до Мінських угод на той час мала перебувати під контролем української влади.

Протягом наступних двох місяців бойовики безрезультатно намагалися вибити українських військових із позицій, які вони зайняли. Для цього вони активно гатили зі ствольної й реактивної артилерії не тільки по наших передових позиціях, а й по тактичних тилах на цьому напрямку, намагаючись порушити систему логістики та управління українських військ, одночасно атакуючи наші позиції невеликими групами піхоти за підтримки окремих одиниць бронетехніки. Усе виявилося марним: утративши за два місяці тільки на цій ділянці лінії фронту до 48 осіб убитими, ворог був змушений «примиритися» з втратою низки своїх передових позицій. Але й сьогодні він продовжує активно обстрілювати наші передові позиції на дузі.

Насправді жодних спроб ані взяти Жолобок, ані колишній «31-й блокпост» українські війська не робили. Вони всього-на-всього виконали те, що було написано в Мінських домовленостях

зони» та околиці панівних у цьому районі висот, таким чином узявши трасу під вогневий контроль. Розгортати якісь масштабніші наступальні дії та «рватися на Луганськ й Алчевськ», як про це писали російські ЗМІ, ніхто не збирався. Перед українськими підрозділами було поставлено обмежене тактичне завдання, і вони його успішно виконали. Але, звісно, могли зробити й більше. Адже на цій ділянці фронту їм протистояли сили колишньої «бригади», а станом на червень 2017-го — так званого «батальйону» територіальної оборони «Прізрак», які мали обмежений рівень боєздатності. Протиставити щось вагоме українським військам це формування не могло. Однак рамки Мінських угод не дозволяли рухатися далі…

Та після того, як командування противника зрозуміло, що українські війська суттєво поліпшили своє тактичне становище на цій ділянці фронту, зайнявши повністю відведені їм за Мінськими домовленостями території й таким чином суттєво ускладнивши противникові організацію та здійснення різноманітних провокацій, насамперед — дій його диверсійно-розвідувальних груп, воно вирішило повернути ситуацію в те становище, яке було до цих подій. Уже 11 червня терміново було перекинуто в район Жолобка резерви противника, які почали окопуватися вздовж «бахмутки» й навколо самого Жолобка, а згодом перейшли до активних дій. Проросійські формування підтягнули артилерію так званої 4-ї мотострілецької бригади, розпочали регулярний і масований обстріл українських військ із району селищ Донецький і Сентянівка (колишнє Фрунзе). Стало зрозуміло, що невдовзі відбудуться атаки ворога на нові українські позиції. Так би воно, мабуть, і сталося, але завдяки злагодженій роботі українських

Перед українськими підрозділами в районі Донецький–Жолобок–Сміле було поставлено обмежене завдання тактичного масштабу, яке вони виконали успішно і повністю

підрозділів мобільні резерви бойовиків у вигляді танків і «мотострілецьких підрозділів 4-ї омсбр» проросійських сил не тільки з великими складнощами висунулись на вихідні рубежі, а й під час наступних боїв протягом двох тижнів так і не змогли зірвати дії механізованої бригади нашого війська. Ворожі підрозділи спізнилися й вступили в бої, коли українські сили вже закріпились на зайнятих позиціях.

Костянтин МАШОВЕЦЬ

ЯК ВІДРОДЖУЄТЬСЯ УКРАЇНСЬКИЙ ФЛОТ

2017-й БУЛО ВИЗНАЧЕНО РОКОМ ВМС ЗС УКРАЇНИ, ТОЖ ПИТАННЯ ВІДНОВЛЕННЯ ФЛОТУ Й НАБУТТЯ ЙОГО СПРОМОЖНОСТЕЙ СТАЛО ПРІОРИТЕТНИМ У ДІЯЛЬНОСТІ ГЕНЕРАЛЬНОГО ШТАБУ ТА КОМІТЕТУ РЕФОРМ

КОМАНДУВАЧ ВМС ЗС УКРАЇНИ ВІЦЕ-АДМІРАЛ ІГОР ВОРОНЧЕНКО:

«Військово-Морські Сили України протягом року виконували завдання із захисту країни як із морського напрямку, так і в районі АТО, відновлювали боєздатність озброєння та військової техніки, корабельного складу, приймали до складу флоту нові бойові одиниці, продовжували відновлення інфраструктури військових містечок, приводили структуру командування виду ЗС України до стандартів країн НАТО.

За рік, що минає, багатотисячний флотський колектив зробив чимало. Разом із тим, сьогодні необхідно детально проаналізувати досягнуті результати за всіма напрямками діяльності й, ураховуючи набутий досвід, рухатися вперед.

Серед основних завдань ВМС ЗС України на 2018 рік — нарощування спроможностей, забезпечення реалізації завдань реформування та розвитку, формування нових органів військового управління, їхнє всебічне забезпечення.

Нові катери під час спільного маневрування

За цей час національним ВМС удалося просунутися вперед за низкою напрямків, наростити спроможності, підвищити рівень професійної підготовки особового складу, вдосконалити застосування сил (військ), зокрема під час взаємодії з іншими видами й окремими родами військ Збройних Сил України

Чи не найбільшим досягненням для українських ВМС стало те, що вперше за багато років наш військовий флот поповнився сучасними малими броньованими артилерійськими катерами. 2016 року це були «Аккерман» і «Бердянськ». А наприкінці вересня 2017-го в Одесу прибули ще чотири новозбудовані малі броньовані артилерійські катери. Вони отримали назви «Вишгород», «Кременчук», «Лубни» й «Нікополь». До речі, командирами на трьох із них стали молоді лейтенанти, цьогорічні випускники флотського вишу.

Крім того, найближчим часом командування вітчизняного флоту вирішить питання щодо перспектив корвета «Вінниця». Корабель уже поставлено в док. Проводиться обстеження корпусу палубних механізмів, енергетичної установки й електрообладнання шляхом ультразвукової дефектоскопії.

Цього року вперше після десятирічної перерви було здійснено штурманську практику

2017 року Військово-Морські Сили вперше після десятирічної перерви здійснили штурманську практику. На навчальних катерах «Чигирин» і «Нова Каховка» курсанти 2-го курсу Інституту ВМС Національного університету «Одеська морська академія» ходили в похід до берегів Румунії та Болгарії. Це дало змогу майбутнім офіцерам перевірити здобуті під час навчання навички безпосередньо в морі.

Завдяки відновленню технічної готовності «Сміли» наступного року курсантський похід відбуватиметься в складі повної навчально-катерної групи.

Важливо й те, що курсанти Інституту Військово-Морських Сил Національного університету «Одеська морська академія» взяли участь у комп'ютеризованих навчаннях на базі Академії ВМС Республіки Болгарія, пройшли посилений курс підготовки з питань лідерства в навчальному центрі Академії ВМС Республіки Польща «Черниця».

Крім того, триває навчання наших майбутніх офіцерів у військових закладах Італії та Великої Британії. Там вони ознайомлюються з особливостями організації служби та морських навчань в арміях країн НАТО.

До речі, одному з наших курсантів присвоєно звання молодшого лейтенанта ВМС Італії. Мова йде про Михайла Найдюка, який сьогодні навчається у військово-морській академії Італії міста Ліворно.

До важливих завдань, які вдалося виконати 2017-го, слід віднести й відкриття центру підготовки сержантського складу, що в Миколаєві. У стінах цього закладу організовано підготовку особового складу за стандартами НАТО.

2017 року українські моряки брали участь у багатьох військово-морських навчаннях із підрозділами країн НАТО. Зокрема, наші флотські офіцери спостерігали за навчаннями «Морський щит-2017», Українські кораблі неодноразово долучалися до спільних тренувань типу PASSEX, а командно-штабні навчання «Непохитна стійкість-2017» дали змогу перевірити боєготовність усіх компонентів флоту. Морпіхи гідно представили Україну в багатонаціональному навчанні Noble Partner-2017, які відбувалися на навчальному полігоні Вазіані (Грузія), Agile Spirit-2017 на полігоні Орфоло (Грузія), а також під час багатонаціонального навчання «Платинум Ігл-2017–2» в рамках «Ротаційних сил Чорноморського регіону-2017» на навчальному полігоні Бабадаг (Румунія).

Родзинкою цього року стали міжнародні морські навчання «Сі Бриз». Уперше вони відбулись у форматі free play — «вільна гра». Учасники діяли в непередбачуваних умовах, максимально наближених до бойових. До участі в них було залучено понад 30 кораблів і катерів, субмарину, 25 літаків, вертольотів і конвертопланів, а також понад 3 тис. військових із 16 країн світу.

2017-го порт Одеси гостинно зустрічав багатьох іноземних гостей. Наприклад, із візитом в Україну завітали кораблі з'єднання Постійної військово-морської протимінної групи НАТО № 2 (SNMCMG2): штабний корабель «Контр-адмірал Ксаверій Черніцький» (ORP K.X. CZERNICKI) ВМС Польщі, морські тральщики «Дуеро» (ESPS DUERO) ВМС Іспанії, «Ротвейл» (FGS ROTTWEIL) ВМС Німеччини та «Аланья» (TCG ALANYA) ВМС Туреччини), фрегати «Ла Файєтт» та «Гепратт» ВМС Французької Республіки, кораблі ВМС Турецької Республіки — фрегат TCG GAZIANTEP і корвет TCG HEYBELIADA, есмінець ВМС Італійської Республіки «Луїджі Дуранд де ла Пенне», корабель ВМС США USS James E. Williams (DDG-95), а також есмінець Королівських ВМС Великої Британії Duncan і фрегат ВМС Туреччини Yildirim.

Такі заходи є надважливими для зміцнення міжнародного іміджу нашої держави й створення атмосфери взаємодовіри.

2017 року під час участі в антитерористичній операції на Сході нашої країни загинуло 38 бійців Військово-Морських Сил Збройних Сил України

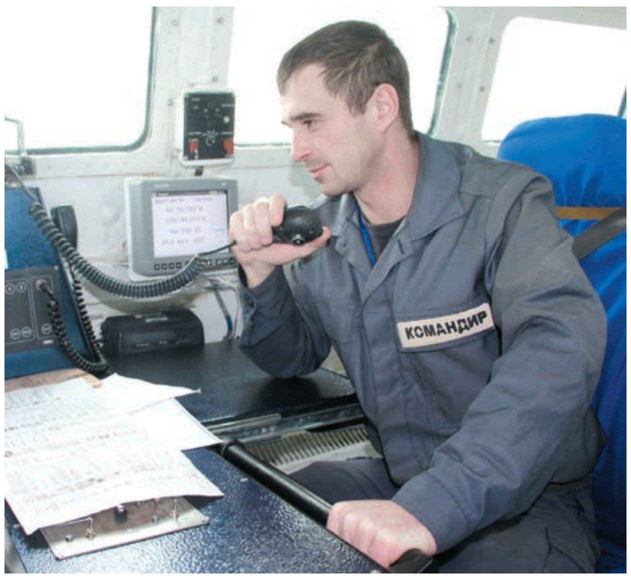
Також серед пріоритетних завдань у справі відродження флоту — нарощування навчальної бази, розвиток інфраструктури. 2017-го національні ВМС розпочали низку заходів із розбудови матеріально-технічної бази. Зокрема, йдеться про гуртожитки й житлові будинки для особового складу, їдальні, клуби тощо. Роботи розраховано на два роки, а на їх виконання Міністерство оборони надало 150 млн грн. Наприклад, у місті Білгороді-Дністровському вже врочисто відкрили після капітального ремонту комплексну будівлю, в яку розміщуються, зокрема, штаб, житлове приміщення особового складу та їдальня.

Україна — морська держава, а тому має докладати максимум зусиль для розвитку військового флоту, адже це передусім є важливим чинником економічної та оборонної могутності країни.

Наталія ЗАДВЕРНЯК

Сталий зв'язок — невід'ємна частина будь-яких тренувань у морі

Екіпаж МБАК «Бердянськ» оцінив переваги сучасного цифрового зв'язку

БІЛЬШІСТЬ КОРАБЛІВ ВМС УКРАЇНИ ПЕРЕЙШЛИ НА НОВІТНІ СИСТЕМИ ЗВ'ЯЗКУ

Анексія Криму Росією завдала Військово-Морським Силам Збройних Сил України важкого удару, однак нині вони послідовно відновлюють свою потугу

У перші місяці після передислокації ВМС між кораблями в морі й штабом доводилося застосовувати аналогові прилади для зв'язку. Такий вид комунікації фахівці називають «голосом», адже аналоговий зв'язок ненадійний і неприхований. Ще в Криму мали місце випадки, коли на сайтах радіолюбителів викладали радіопереговори українських військових моряків. Тобто людина в себе вдома або гаражі могла налаштуватися на флотську частоту, то що вже й казати про спецслужби «дружнього» нам сусіда. Утім, аби швидко поставити військовим морякам нові засоби зв'язку, потрібні були чималі фінанси. Спочатку допомоги шукали за кордоном, і одними із перших підставили плече США. Невдовзі значні ресурси надав Генеральний штаб Збройних Сил України. Як результат, станом на кінець 2017 року у ВМС на більшості кораблів упроваджено новітні системи зв'язку. Щодо берегових підрозділів, то сьогодні радіостанціями Harris різних типів повністю забезпечено поки що один батальйон, однак у недалекій перспективі планують перевести на сучасні зразки зв'язку всі військові підрозділи морської піхоти.

— Сьогодні весь зв'язок працює в автоматичному режимі. Ми маємо власні захищені сервіси для обміну повідомленнями, електронною поштою, для відображення інформації. У режимі реального часу на електронній мапі ми можемо відстежувати всі пересування наших кораблів: сучасні радіостанції дають нам таку можливість. Ба, навіть усі наші переговори, обмін даними мають високий рівень криптографічного захисту.

У ВМС створюється система, яка об'єднає всі наявні сервіси доступу, обміну інформацією та висвітлення обстановки

Ми захищені не тільки від прослуховування, а й від радіопригнічення. Режими роботи новітніх засобів зв'язку (станції автоматично переходять в інший діапазон без участі оператора) дають змогу безперервно працювати в разі, якщо противник застосовує засоби радіоелектронної боротьби, — розповів начальник зв'язку ВМС — заступник начальника штабу зі зв'язку та інформатизації командування ВМС ЗС України капітан 1 рангу Вадим Кутигін.

Малі броньовані артилерійські катери проекту 58155 оснащено короткохвильовими та ультракороткохвильовими системами типу Harris. Вони є повністю автоматизованими та мають усі необхідні види зв'язку для забезпечення управління корабельними групами ВМС.

Треба сказати, що з радіостанціями Harris військові моряки працюють уже давно. Напередодні участі фрегата «Гетьман Сагайдачний» в операціях «Океанський щит» й «Аталанта» на корабель установили сучасні засоби зв'язку. Уже тоді флотські зв'язківці відчули їх рівень та якість. Вони без зайвих зусиль змогли управляти своїми надводними силами на відстані понад 6000 км. А за нинішнього фінансування й допомоги США можливості щодо переходу на сучасні системи зв'язку зросли. Сьогодні ними озброєно всі бойові одиниці українського флоту.

— Ми маємо чітку концепцію розвитку. Зокрема нині створюється система, яка об'єднає всі наявні сервіси доступу, обміну інформацією та висвітлення обстановки, що дасть змогу в режимі реального часу відстежувати всі потоки інформації та оперативно реагувати на них, — додав капітан 1 рангу Вадим Кутигін.

Отже, зв'язок у ВМС інтенсивно розвивається, однак не вистачає саме технарів — фахівців зв'язку різного рівня, гостро стоїть питання айтишників, програмістів, радистів. Тому двері для таких спеціалістів в українському військовому флоті завжди відчинено.

Олександр ЗАВТОНОВ

ПЛЮС ОДНА ВІДНОВЛЕНА ОДИНИЦЯ У СКЛАДІ НАШИХ ВМС

Цей рік для ВМС України виявився дуже вдалим не тільки в плані поповнення новими артилерійськими бронекатерами проекту «Гюрза-М», але й швидкими темпами здійснювалося відновлення технічної готовності наявних кораблів та суден забезпечення. Так, вже третій по кількості навчальний катер ВМС України «Сміла» став до строю після проведення ремонту. До цього заводчани відремонтували інші катери цього класу «Чигирин» та «Нова Каховка».

Іншими словами, ланка навчальних катерів флоту тепер у повній готовності до дальніх морських походів. Передбачається, що наступного року курсанти Інституту ВМС Національного університету «Одеська морська академія» відвідають на них порти Румунії та Болгарії. Тобто вони зможуть сповна тренуватися в морі та вдосконалювати фахову підготовку разом з моряками флотів НАТО.

Відремонтований катер «Сміла» знову зможе вирушати в далекі морські походи

Роботи виконували працівники «Південної суднобудівної компанії» на виробничих потужностях Чорноморського суднобудівного заводу. Кошторис докового ремонту катера складав понад 2.8 мільйона гривень. Зокрема, за словами командира навчального катера «Сміла» старшого лейтенанта Олександра Гарагуля, проведено ремонтно-відновні роботи підводної частини корпусу, оновлено елементи донно-бортової арматури, деяких систем і трубопроводів, здійснено ремонт гвинто-рульового комплексу, очищення, фарбування, а також низку інших робіт, яких не можна було виконати на плаву. Крім того, в ході докового ремонту полагодили два гідронасоси та кран-балку на палубі. До слова, останній доковий ремонт цього судна відбувався ще у 1998 році у Херсоні, хоча повинен виконуватись кожні два роки.

Після проведення ремонтних робіт «Сміла» має обов'язково пройти швартові та ходові випробування.

Додамо, що цього року плановий доковий ремонт пройшли фрегат «Гетьман Сагайдачний», морське водолазне судно «Нетішин», артилерійський катер «Скадовськ». Поточний ремонт відбувся і на судні розмагнічування «Балта».

Віталій ПАНЧИШИН

З НОВИМ 2018

ЗА КИТАЙСЬКИМ КАЛЕНДАРЕМ, 2018 РІК ПРОЙДЕ ПІД ЗАСТУПНИЦТВОМ ЖОВТОЇ ЗЕМЛЯНОЇ СОБАКИ. ЦЮ ТВАРИНУ ВВАЖАЮТЬ ДУЖЕ ДОБРИМ І ВІДДАНИМ ДРУГОМ ЛЮДИНИ

Новий символ набуде чинності не з 1 січня, це відбудеться з настанням китайського нового року — 16 лютого. Важливо, що 2018 року зміниться не лише символ, а й стихія. Тепер замість вогню буде спокійніша стихія — земля.

Жовту Собаку вважають доброю, чесною, розумною, відданою, виконавчою та м'якою. На Сході кажуть, що вона завжди була другом і союзником людини. Цей колір сам по собі дуже приємний. Узагалі завжди радісно, коли холодна пора року має яскраві відтінки.

Він добре поєднується з білим і коричневим, тому вже зараз можете думати над новорічним вбранням для всієї родини. Але пам'ятайте, що Собака не любить зайву розкіш, тому про паєтки краще забути.

2018 рік під символом Жовтої Собаки має пройти досить спокійно, але плідно. У родині буде мир і процвітання. У коханні — позитивні відповіді й теплі почуття. Але якщо людина хоче наступного року досягти успіхів, вона має стати вимогливішою до себе. Так само потрібно буде відмовляти собі в деяких задоволеннях і привчитися до дисципліни.

Крім цього, треба сказати, що Жовта Собака — дуже справедливий символ. Ваш дохід буде повністю залежати від докладених зусиль.

Якщо вірити астрологам, то в рік Собаки конфлікти вляжуться, війни припиняться, і нарешті запанує мир, взаєморозуміння та спокій.

ЯКІ СТРАВИ МАЮТЬ БУТИ НА НОВОРІЧНОМУ СТОЛІ

Якщо ви хочете привернути увагу Жовтої Земляної Собаки, слід подумати над тим, як зустріти 2018 рік і що подати на стіл. Тож нині саме час скласти правильне меню для новорічного столу, щоб привернути в дім удачу й порадувати символ наступного року. Собаки невибагливі до їжі, але люблять м'ясо. Обов'язково приготуйте кілька нескладних м'ясних страв. Щоб догодити смакові цієї тварини, можна приготувати запечену рульку, курку або кролика, а також м'ясо по-французьки. Можна порадувати своїх гостей ароматною бужениною, запеченою з пряними травами, м'ясним рулетом, усілякими котлетами й відбивними. На гарнір можна подати тушковані або запечені овочі, картоплю по-селянськи, а також різні крупи.

Серед десертів Собака віддає перевагу домашній випічці й іншим солодощам, приготованим власноруч. Це може бути «Брауні», медовик, домашній тирамісу, а також усілякі кекси, імбирне печиво або пряниковий будиночок. Можна приготувати гарячий глінтвейн або зварити морс зі свіжих чи заморожених ягід і фруктів.

Неодмінно на столі мають бути мандарини й апельсини. Також можна подати ананас і банани.

ЯК ЗУСТРІЧАТИ НОВИЙ РІК?

Собака не любить самотності, тому новорічної ночі не сумуйте вдома самі. Зустрічайте Новий рік у великій і галасливій компанії. Влаштуйте веселу вечірку з друзями або вирушайте до когось у гості.

ЖОВТИЙ — КОЛІР НАСТУПНОГО РОКУ

Жовтий колір приносить радість і тепло, допомагає позбутися стресів і депресії, символізує романтичну любов і ніжність. Він допомагає виділитися з натовпу й показати, наскільки ви щасливі, а, як стверджують колористи, цей колір притягує удачу.

Коричневий і всі його відтінки принесуть вам добробут та успіх.

Доречними також будуть кольори оранжевий, перламутровий, темно-червоний, золотий.

ЦІКАВІ ФАКТИ ПРО ГОЛОВНЕ ЗИМОВЕ СВЯТО

Новий рік — свято, добре знайоме нам із раннього дитинства. Здавалось би, що нового можна про нього дізнатися? Але існує безліч цікавих фактів про Новий рік, які, можливо, вас здивують.

Перші свідчення про традиції наряджати ялинку зафіксовано на початку XVII століття. Як стверджують історики, перші наряджені на честь Різдва дерева з'явилися в Ельзасі (тоді це була частина Німеччини, нині — Франція). Для зрубаних ялин, сосен і буків святковими прикрасами були троянди з кольорового паперу, яблука, печиво, шматочки цукру й мішура.

Першу скляну ялинкову прикрасу було зроблено в Тюрингії (Саксонія) в XVI столітті. Промислове виробництво ялинкових іграшок почалося тільки в середині XIX століття також у Саксонії. Майстри-склодуви видували іграшки зі скла, а їхні помічники вирізали з картону дзвіночки, сердечка, фігурки птахів і звірів, кулі, шишки, горіхи, які потім розмальовували яскравими фарбами.

Електричною гірляндою з різнокольорових лампочок уперше прикрасили ялинку американського Білого дому 1895 року.

В Ефіопії Новий рік відзначають 11 вересня. Крім того, у цій країні досі користуються Юліанським календарем.

У Давньому Римі Новий рік зустрічали в березні: саме тоді починалися польові роботи. Римський імператор Юлій Цезар 46 року до н. е. переніс початок року на 1 січня. Названий його ім'ям Юліанський календар поширився по всій Європі.

До 755 року у Франції початком року вважали 25 грудня, потім його перенесли на 1 березня. У XII столітті початок року приурочили до Великодня, а з 1564 року, за указом короля Карла IX, початок року перенесли на 1 січня.

В Англії Новий рік довго відзначали 25 березня, на Благовіщення, і тільки 1752 року першим днем Нового року визнали 1 січня. До того часу в Шотландії Новий рік починався 1 січня вже понад 150 років поспіль.

Ескімоси відзначають Новий рік із першим снігом.

РОКОМ!

СИЛА НОВОРІЧНИХ ПОБАЖАНЬ

Як гадаєте, чому під час новорічно-різдвяних свят заведено бажати собі та іншим людям усього найкращого? Можливо, тому, що всі ми родом із дитинства й десь глибоко в душі віримо в новорічну казку. Знаємо, що насправді Діда Мороза не існує, але так хочеться, щоб хтось здійснив наші найзаповітніші мрії.

Існує й інша версія пояснення так званого феномену новорічних побажань, відповідно до якої наші думки містять енергію. А якщо так, то подібно до інших видів енергії вона може впливати на матеріальні об'єкти. Тож бажаючи рідним і близьким людям добра, ми підсвідомо намагаємося зробити їхнє життя кращим. Погодьтеся, у цьому щось таки є, бо кожен із нас може навести чимало прикладів того, як залежно від настрою створювалися різні обставини й відбувалися ті чи інші події. Були налаштовані на позитив — щастило, думали про погане, боялися й сумнівалися — потрапляли в не дуже приємні ситуації. Словом, наші думки якимось загадковим чином спричиняли подальші події.

Однак думки думками, а, напевно, найбільше говорити позитивні речі рідним людям нас усе ж спонукає просте бажання подарувати їм хороший настрій, оскільки немає більшого задоволення, як зробити приємність тому, кого любиш. Та й отримати навзаєм вітання для нас теж радість.

Напередодні Нового року мимоволі замислюємося над прожитим і майбутнім, щось плануємо, передбачаємо нові зміни та зустрічі, мріємо про вдале завершення справ та успіх і, звісно, трохи побоюємося. Проте коли чуємо щире привітання й побажання всього найкращого, то від усвідомлення того, що в нас вірять, підтримують і люблять, одразу виростають крила, нам хочеться творити й дерзати. Так само позитивно впливають і наші щирі новорічні побажання на тих, кому ми їх адресуємо. Саме тому, очікуючи приходу Нового року, не треба боятися мріяти й вірити в дива, бажаймо одне одному здійснення найзаповітнішого, плануймо неймовірні подорожі та дивовижні перемоги. Тоді, будьте певні, чиста енергія наших побажань обов'язково розфарбує буденність яскравими барвами незабутніх вражень та успіху.

Новий рік на Кубі називається Днем королів. Весь посуд у домі наповнюють водою, яку в новорічну ніч вихлюпують на вулицю, аби змити всі гріхи.

У Греції глава сім'ї в новорічну ніч на вулиці об стіну будинку розбиває плід граната. Удача має бути, якщо зерна розлетяться в різні боки.

Мусульманський Новий рік, Навруз, відзначають у день весняного рівнодення — 21 березня. Зазвичай його святкують один-два дні, а в Ірані — не менше як п'ять днів.

В Італії існує незвичайна традиція — викидати з вікон у новорічну ніч зношені речі. Це може бути як одяг і посуд, так і меблі. Вважають, що чим більше зношених речей буде викинуто новорічної ночі, тим більше багатства й удачі принесе Новий рік.

В Ізраїлі Новий рік відзначають двічі: 1 січня — по-європейськи, і ще раз — у вересні.

У Таїланді 1 січня Новий рік відзначають неофіційно. Офіційне святкування Нового року відбувається у квітні й супроводжується воно водними «баталіями».

Південній півкулі не пощастило з новорічними атрибутами: оскільки Новий рік там припадає на середину літа, то замість сосен та ялинок наряджають евкаліпти.

Під Новий рік у Тибеті всі печуть пиріжки й роздають їх перехожим. Уважають, що багатство в новому році залежить від кількості розданих пиріжків.

1843 року в Лондоні було надруковано першу новорічну листівку. Так виникла традиція обмінюватися вітальними листівками на Новий рік.

Традиція залишати подарунки під новорічною ялинкою виникла ще у XVIII столітті й збереглася до сьогодні.

ГОРОСКОП

Овен

Потреба оновлення гостро постане для представників цього знака. Їм доведеться розібратися з усім, що не було вирішено остаточно, а інакше доведеться розпочати запеклу боротьбу з давніми проблемами. Рвіть усе, що заважає, і не бійтеся зруйнувати, щоб побудувати нове!

Телець

Представникам цього знака зодіаку доведеться боротися зі своїми темними сторонами й спокусами. Піддаватися їм чи ні — особиста справа кожного, але набагато краще буде чинити поміркованно й жертвувати власними амбіціями.

Близнюки

Представники цього знака зможуть простежити причиново-наслідкові зв'язки та з'ясувати нарешті, що призвело до тих чи інших обставин. Це добрий час для оцінювання, висновків та прогнозування подальших дій. Якщо немає плану, то треба його створити зараз.

Рак

Якщо Раки вирішать конфлікт своєї холодної голови та гарячого серця, то вони здобудуть беззаперечну перемогу. Рік буде багатим на шанси змінити своє життя на краще: головне їх не змарнувати.

Лев

Доля Левів 2018-го — лише в їхніх руках! Зовнішні обставини не стоятимуть їм на заваді, тож пожнуть вони рівно стільки, скільки посіяли. Для успіху важливо поліпшувати стосунки з іншими та налагоджувати нові контакти.

Діва

Представникам цього знака зодіаку треба уважно придивитися до свого оточення, чи не пригріли вони коло себе ворога. Люди прагнутимуть іти з ними на конфронтацію, тому не слід провокувати конфлікти зайвий раз. Треба перевести свій погляд у сферу ділових і фінансових інтересів — зараз це важливіше.

Терези

Вони можуть захотіти негайних змін, але їх іще треба дочекатися. Найголовніше — сумлінно працювати над мріями, тоді на горизонті засяють перші ознаки того, що вони втілюються в життя.

Скорпіон

Запланований успіх буде очікувати на Скорпіонів, головне — його запланувати. Найкраща тактика для 2018 року — визначатися із завданнями, розкладати їх на невеличкі пункти й виконувати вчасно. Тоді все вдасться.

Стрілець

Для Стрільців 2018 рік може виявитися роком метань, сумнівів і спокус. Якщо можна, то краще відкласти вирішення серйозних питань, оскільки суперечності їх буквально роздиратимуть.

Козеріг

Не так усе сталося, як гадалося — лейтмотив 2018 року для Козерогів. Не треба передбачати події, усе одно все станеться не так. Але це не означає, що «не так» буде гіршим!

Водолій

Для Водоліїв настає продуктивний період, коли час боротися й досягати. Треба намагатися поцілити в Місяць, бо навіть якщо це не вдасться зробити, то все одно можна опинитися серед зірок.

Риби

Риби напевно все зможуть, якщо знайдуть найоптимальніший баланс у взаєминах з іншими. Хоча вони й матимуть багато запитань без відповідей, просування в новому напрямку все-таки розпочнеться, ну а відповіді приходитимуть у процесі.

Сторінки підготували Олена КРУГЛЄНЯ, Катерина КЛИМЧЕНКО

За плечима військового лікаря Іллі Гайдаржи (на фото праворуч) — війна в Афганістані, в Югославії, служба у складі нашого миротворчого контингенту в Сараєві, інших містах. Перший бойовий досвід він, ще лейтенант медслужби, набув у 1983–1984 роках. Тоді він займався евакуацією поранених з Кабула

ВІЙСЬКОВИЙ ХІРУРГ, ЯКИЙ «ЗШИВАЄ» УКРАЇНУ

ПОЛКОВНИК МЕДИЧНОЇ СЛУЖБИ ІЛЛЯ ТРИФОНОВИЧ ГАЙДАРЖИ З КОЛЕГАМИ ЗРОБИЛИ ДЛЯ ОБ'ЄДНАННЯ КРАЇНИ НЕ МЕНШЕ, НІЖ СОТНІ ПРОПАГАНДИСТІВ

Тишу вулиць прифронтового Маріуполя нерідко порушує виття сирен — це поспішає заляпана брудом, іноді прострілена карета швидкої допомоги. Вона мчить до будівлі однієї з міських лікарень, де зараз розташований 61-й військово-мобільний госпіталь військово-медичного клінічного центру Південного регіону, фронтовий підрозділ Одеського госпіталю

Офіційно він є госпіталем другої лінії, тобто тим, де проводять стабілізаційні заходи перед відправкою поранених далі в тил, але багато в чому завдяки головному хірургу Іллі Гайдаржи цей госпіталь став незвичайним. Це — шпиталь другої лінії з елементами четвертої, тобто такої, де проводять спеціалізоване лікування. У ньому виконують досить складні операції — аж до протезування суглобів і, що дуже незвично і важливо, вже допомогли і допомагають сотням цивільних людей — мешканців Маріуполя і найближчих населених пунктів.

Поранених у госпіталь привозять просто з передової. Ще з дороги евакуатори зв'язуються з лікарями і доповідають про характер поранення, кількість поранених, їхній стан. Коли машина вривається у двір, пораненого вже чекають з каталкою, якщо необхідно — з пересувним апаратним комплексом, в операційній вже напоготові бригада лікарів.

Як розповідає головний хірург госпіталю, перш за все необхідно вибрати тактику лікування. Якщо привозять пораненого з ушкодженнями декількох областей, важливо визначитися, з чого почати. Згідно з правилами так званого Damage Control необхідно спершу зупинити кровотечу, а потім вже виконувати подальші дії. Цей комплекс правил відпрацьовано в госпіталі з чіткістю годинникового механізму. За плечима військового лікаря Іллі Гайдаржи — війна в Афганістані, в Югославії, служба у складі нашого миротворчого контингенту в Сараєві, інших містах. Перший бойовий досвід він, ще лейтенант медслужби, набув у 1983–1984 роках. Тоді він займався евакуацією поранених з Кабула на Алма-Ату або Ташкент. Їх вивозили на військово-медичних літаках. Серед них був і літак із назвою «Скальпель» із операційною на борту. Цей літак став прототипом нашого евакуаційного борту «Віта» на базі Ан-26, на якому було перевезено дуже багато поранених і врятовано чимало життів наших воїнів.

Досвід у хірургів Одеси чималий. Ще коли до війни військові хірурги збиралися з усієї країни на щорічні з'їзди, там демонструвалися графіки із кількістю оперативних втручань. Перші місця завжди посідали Київ і Одеса. Отже, практики лікарям не бракувало.

У мирні роки начальник госпіталю полковник медслужби Володимир Майданюк постійно тренував склад мобільного госпіталя — проводилося розгортання наметів, перев'язувальних пунктів і дуже жорстко контролювалася готовність. У травні 2014-го це відіграло позитивну роль. Госпіталь був першим розгорнутий у районі АТО неподалік Розівки.

Для Іллі Гайдаржи війна розпочалася 2 травня 2014 року, після відомих подій в Одесі — пожежі в Будинку профспілок. Тоді протягом півгодини привезли відразу майже півсотні поранених. Більшість з них із травмами кінцівок оперували хірурги і сам полковник Гайдаржи, а допомагав йому його син, теж хірург.

У військовій хірургії немає жодного однакового пораненого або хворого. Тому потрібно бути готовим до всього і, зрозуміло, забути про страх. Брати на себе відповідальність і виконувати важку роботу. Лікувати і рятувати.

Кожен день приносить щось нове, тож належить багато знати, бо від цього залежить життя людини. Як каже Ілля Трифонович, «потрібно знати і вміти робити свою роботу так, щоб хворий потім міг ходити, жити і згадувати хірурга з вдячністю».

Нещодавно головний хірург госпіталю разом із деякими колегами виїжджали буквально на передову, оперувати поранених на місці. Були поранення грудної клітки, черевної порожнини. Гайдаржи говорить про це дуже спокійно: «Знайшли пориви, зашили судини, стабілізували, відправили далі. У тиловому госпіталі тепер потрібен лише контроль і терапія, все необхідне по хірургії було зроблено в полі». І при цьому ні словом не згадує про те, що неподалік йшов бій, тож обстановка докорінно відрізнялася від тихої операційної.

У 61-му госпіталі лікарі часто виконують операції, що раніше робилися тільки в спеціалізованих тилових клініках. Так, першими в Україні серед польових госпіталів виконали лапароскопію, артроскопію — операцію на колінному суглобі, першими в мобільному госпіталі здійснили вже понад 10 ендопротезувань — тазостегнові, колінні суглоби, реконструктивні операції на великих судинах.

Сьогодні в Маріуполі Ілля Гайдаржи ставить протези суглобів цивільним особам. Загалом у госпіталі дуже багато допомагають цивільним людям — роблять корекцію стоп, оперують грижі, навіть застарілі. За кілька місяців військові лікарі допомогли майже сотні цивільних.

Ця допомога краще за будь-яку пропаганду показує жителям міста, що таке українська армія і що вона принесла звільненому від окупантів місту.

Звичайно, лікарям дуже багато допомагають благодійники, волонтери. Але тут, як каже Ілля Трифонович, «є нюанси».

— Не люблю, коли волонтери, які, умовно кажучи, принесли ящик яблук і пакет пиріжків, намагаються нас вчити, як виконувати свою роботу. Є благодійники, бізнесмени, які надають нам значну допомогу, — закуповують дорогі інструменти, обладнання. Допомога нам завжди потрібна, наприклад, тій же санітарці. Адже винести, скажімо, судна з-під кількох десятків лежачих поранених і хворих — це робота, важка, брудна, але від неї нікуди не дінешся. Тому дуже прикро буває, коли нянечка ночами не спить, з ніг збивається, а на неї такі «помічники» гарикають. У цьому випадку я стаю суворим і зазвичай жену їх з тріском.

У своїй роботі він часто згадує вчителів. А було їх чимало — полковник Валерій Розанов, начальник невідкладної хірургії з госпіталю ім. Бурденка, полковник Едуард Чернов з Військово-медичної академії в Санкт-Петербурзі, колишній головний військовий травматолог Міноборони України полковник Костянтин Константинов, головний хірург 40-ї армії в Афганістані полковник Євген Вовк, на жаль, уже покійний. Це ті люди, які віддавали себе військовій медицині, вчили Іллю Трифоновича, коли він був молодим. З військових лікарів минулого він згадує хірургів Миколу Пирогова, Миколу Бурденка. Прагне їх наслідувати.

У лікуванні є ще один дуже важливий аспект. Йдеться про психологічний стан хворого. Є поникли, зневірені поранені вояки. Тому перед операцією Ілля Трифонович їм зазвичай говорить: «Дорогий, будемо боротися разом. Якщо ти хочеш стати на ноги, ходити, жити, працювати, я допоможу. Я зроблю свою частину роботи, а ти, будь ласкавий, — свою». А потім, коли вже все закінчується, хірург дякує пацієнту, що той не підвів. Вселити в пораненого віру в те, що він одужає, дуже важливо.

Олександр ШУЛЬМАН

ЗБРОЯ БУДЕ ТОЧНІШОЮ, ЗАХИСТ БІЙЦЯ — НАДІЙНІШИЙ

«ВИНАХІД ДЛЯ АРМІЇ — КРОК ДО ПЕРЕМОГИ». ПІД ТАКИМ ГАСЛОМ ПРОВОДИВСЯ ЧЕРГОВИЙ ВСЕАРМІЙСЬКИЙ КОНКУРС «КРАЩИЙ ВИНАХІД РОКУ», ПІДСУМКИ ЯКОГО НЕЩОДАВНО ПІДБИЛИ В ЦЕНТРАЛЬНОМУ НАУКОВО-ДОСЛІДНОМУ ІНСТИТУТІ ОЗБРОЄННЯ ТА ВІЙСЬКОВОЇ ТЕХНІКИ ЗС УКРАЇНИ

В умовах, коли на Сході нашої країни тривають бойові дії, винахідницька та раціоналізаторська робота в українському війську набуває особливого значення. Так, від початку проведення АТО військовослужбовцями, які безпосередньо виконують бойові завдання на Донбасі, підготовлено й реалізовано на практиці понад 1000 технічних рішень, спрямованих на поліпшення бойових характеристик наявних зразків озброєння та військової техніки

Оборонне відомство України значну увагу приділяє питанням підтримки й популяризації винахідницької та раціоналізаторської роботи й використанню результатів інтелектуальної діяльності військових винахідників.

— З 2003 року ми проводимо на базі інституту Всеармійський конкурс «Кращий винахід року». Із початком антитерористичної операції до участі в ньому, крім військових винахідників, долучилися представники наукових установ Академії наук, навчальних закладів, промисловості та інших силових структур України, — зазначив під час цьогорічної церемонії нагородження переможців начальник ЦНДІ ОВТ ЗС України полковник Ігор Чепков. — Десятки презентованих на попередніх конкурсах винаходів, технічних рішень уже допомагають підрозділам української армії, що виконують завдання в районі АТО.

Цьогоріч у Всеармійському конкурсі «Кращий винахід року» взяли участь військовослужбовці та працівники ЗС України з 21 військової частини й установи Міноборони та Генерального штабу ЗС України, представники наукових колективів та 7 підприємств вітчизняного ОПК. Загалом для участі в конкурсі було подано 231 патент України на винахід та корисну модель. Спеціальна комісія оцінила конкурсні роботи та визначила переможців у 15 номінаціях.

Кожен винахід або технічне рішення, які в підсумку потрапили до переліку переможців конкурсу, із часом підвищать ефективність ОВТ. Наприклад, професор кафедри військової підготовки Сумського державного університету Анатолій Дерев'янчук винайшов лазерний прилад для вимірювання довжини зарядної комори нарізних артилерійських гармат. Річ у тому, що через дію порохових газів та ведучого пояска снаряда зарядна комора артсистеми подовжується. Через це зменшується початкова швидкість снаряду, дальність стрільби, зростає розсіювання, а відтак збільшується кількість боєприпасів, необхідних для ураження цілі. Винайдений прилад дозволить швидко відстежувати зміни у параметрах зарядної комори гармати та оперативно вносити необхідні поправки до стрільби. Це підвищить її точність та зекономить боєприпаси.

Серед переможців також колектив на чолі з підполковником Олексієм Коломійцевим із Харківського національного університету Повітряних Сил імені І. Кожедуба. Військові науковці розробили комплексну систему для полігонних випробувань перспективних зразків літальних апаратів. Запатентовані методики дозволять із високою точністю вимірювати під час випробувань траєкторні параметри новітніх літальних апаратів. Як стверджують науковці, їхня система за кількістю та точністю вимірюваних параметрів випереджає інші аналогічні системи, які наразі існують у світі.

Цьогорічні переможці Всеармійського конкурсу «Кращий винахід року»

Винайдений прилад дозволить швидко відстежувати зміни у параметрах зарядної комори гармати та оперативно вносити необхідні поправки до стрільби. Це підвищить її точність та зекономить боєприпаси

Іще один переможець конкурсу, начальник науково-дослідної лабораторії ЦНДІ ОВТ ЗС України майор Сергій Бісик, зробив необхідні обчислення для спеціальних універсальних вставок (встановлено їхню оптимальну геометрію та механічні властивості). Їх пропонується використовувати у протимінних енергопоглинальних сидіннях вітчизняних бойових броньованих машин (ББМ). Згідно з наведеними розрахунками, при підриві ББМ на мінно-вибуховому пристрої така вставка шляхом її деформації поглинатиме енергію вибуху та зменшуватиме від 5 до 20 разів максимальне прискорення, яке є наслідком дії енергії вибуху на організм людини. Це має убезпечити особовий склад, що знаходитиметься всередині бронеавтомобіля. Науковець упевнений, що його винахід допоможе створити вітчизняні протимінні енергопоглинальні сидіння, які за своїми характеристиками будуть не гірші за кращі іноземні, проте значно дешевші.

Безперечно, заслуговують на увагу технічні рішення, запропоновані представниками Національного технічного університету «Харківський політехнічний інститут». Там винайшли спосіб зменшення токсичності газових викидів та підвищення паливної економічності двигунів внутрішнього згоряння.

Своєю чергою полковник Володимир Коцюруба з Національного університету оборони імені І.Черняховського пропонує низку технічних рішень для розв'язання проблеми забезпечення наших бійців у районі АТО питною водою.

Андрій ЛИСЕНКО

ВСЕСВІТНЬО ВІДОМІ ВИНАХОДИ УКРАЇНЦІВ

ГЕЛІКОПТЕР

Винахідником гелікоптера є київський авіаконструктор, який емігрував до США, Ігор Сікорський. 1931 року він запатентував проект машини з двома гвинтами — горизонтальним на даху і вертикальним на хвості. У вересні 1939-го почалися випробування гелікоптера VS-300 спочатку на прив'язі, а 13 травня 1940 року конструктор вперше підняв свою машину у вільний політ. Позитивний результат сприяв отриманню першого замовлення від американської армії. Поступово скромна фірма Сікорського перетворилася на потужний концерн, який щороку виготовляє сотні гвинтокрилів цивільного й військового призначення. Понад півстоліття всі президенти США користуються послугами гелікоптерів Сікорського.

РАКЕТНИЙ ДВИГУН
І ПЕРШИЙ СУПУТНИК ЗЕМЛІ

Уродженець Житомира Сергій Корольов є конструктором радянської ракетно-космічної техніки і засновником космонавтики. 1931-го він разом із колегою Фрідріхом Цандером створили громадську організацію з вивчення реактивного руху, яка згодом стала державною науково-конструкторською лабораторією з розробки ракетних літальних апаратів. 1957 року Корольов запустив на навколоземну орбіту перший в історії штучний супутник Землі.

КІНОАПАРАТ

Йосип Тимченко за два роки до відкриття братів Люм'єрів спільно з фізиком Миколою Любимовим розробив скачковий механізм «равлик». Його принцип дії був покладений в основу створення кінетоскопа. 1893 року в Одесі відбулася демонстрація двох фільмів, знятих за допомогою першого кінетоскопа. Тимченко випередив західних винахідників кінематографу, однак його пристрій не був запатентований.

ЗВАРЮВАННЯ ЖИВИХ ТКАНИН

Ідею щодо зварювання живих тканин висунули вчені Інституту електрозварювання ім. Євгена Патона. Ще 1993 року під керівництвом Бориса Патона, сина винахідника різних методів електрозварювання, були проведені експерименти, які довели можливість отримання зварного з'єднання різних м'яких тканин тварин способом біполярної коагуляції. Пізніше почалися експерименти зі зварювання тканин видалених органів людини.

РЕНТГЕН

Українець Іван Пулюй за 14 років до німця Вільгельма Рентгена сконструював трубку, яка згодом стала прообразом сучасних рентгенівських апаратів. Він значно глибше за Рентгена проаналізував природу і механізми виникнення променів, а також на прикладах продемонстрував їхню суть. Саме Іван Пулюй першим у світі зробив рентгенівський знімок людського скелета.

ГІПСОВА ПОВ'ЯЗКА

Засновник військово-польової хірургії Микола Пирогов започаткував використання анестезії при оперативних втручаннях та вперше в історії світової медицини застосував гіпсову пов'язку.

ЕЛЕКТРИЧНИЙ ТРАМВАЙ

На початку 70-х XIX ст. полтавчанин Федір Піроцький розробив технологію передачі електроенергії через залізний дріт. 1880 року Піроцький представив проект застосування електрики «для руху залізничних потягів з подачею струму». Через рік у Берліні поїхав перший трамвай, збудований компанією Siemens за схемою українця.

СИН ЗАГИБЛОГО ГЕРОЯ МРІЯВ ПРО ХАСКІ, ПРОТЕ У МИКОЛАЯ ПОПРОСИВ, ЩОБ МАМА НЕ ПЛАКАЛА...

ПРО МРІЇ МАЛЕЧІ, В ЯКОЇ НА ВІЙНІ ЗАГИНУЛИ ТАТУСІ, А ТАКОЖ ПРО ДИВА, ЯКІ ТРАПЛЯЮТЬСЯ В НОВОРІЧНІ СВЯТА ЗАВДЯКИ НЕБАЙДУЖИМ УКРАЇНЦЯМ

«…Привіт, Миколаю!

Пишу тобі цей лист з надією на те, що ти здійсниш мої найзаповітніші мрії. Подарунків мені не потрібно. Найбільше я хочу, щоб моя мама усміхалася і ніколи-ніколи не плакала... А ще я так хочу, щоб в Україні закінчилась війна, і всі солдати повернулися живими і здоровими додому, бо там на них чекають їхні родини.

Бажаю, щоб усі мрії дітей здійснилися і щоб усі були щасливі. А мені, святий Миколаю, допоможи стати достойним сином свого татка — Героя, якого нам з мамою так не вистачає...»

…Навколо всі радіють новорічним святам, проте десь у маленькому містечку Сквира, що на Київщині, страшенно страждає дванадцятирічний Іван Крижанський, який рік тому втратив на війні батька. Хлопчика вже давно ніхто не бачив усміхненим. Без татка життя для родини втратило сенс. «Матусю, я з тобою, не плач», — щодень повторює дитина, аби заспокоїти вбиту горем жінку.

У хлопця лише одне бажання: аби тато повернувся з клятої війни живим. Проте здійснити цю мрію Іванка, на жаль, ніхто не зможе…

Мама хлопця випадково дізналась від друзів про проект Ірини Коваль «Я Миколай», де усі небайдужі втілюють у життя завітні мрії дітей загиблих учасників АТО. Тож аби вгамувати дитячий душевний біль, мати попросила хлопчика написати листа святому Миколаю, аби в такий спосіб дізнатися про його найпотаємніші мрії. Проте дитина не хотіла ніяких подарунків. Сповнений болю лист із проханням про щастя для матусі та повернення воїнів до родин організатори проекту розмістили на своїй сторінці у Facebook. Він настільки розчулив небайдужих українців, що вони вирішили хоч якось розважити малого.

З'ясувалося, що перед тим, як чоловік пішов на війну, в родині мріяли придбати хаскі, але зробити цього тоді не встигли. Мати Івана розповіла, що у них в сімейному фотоальбомі є навіть фотографія батька з блакитнооким собакою на руках. Так виникла ідея подарувати хлопчику цуценя.

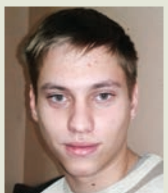
Свого пухнастого друга Іван назвав Лайфом, що в перекладі з англійської означає «життя»

Коли кумедного песика занесли в кімнату, Іванко заціпенів — не плакав і не радів. Такої реакції ніхто не очікував. Якоїсь миті благодійники навіть подумали, що поквапилися. Розгублені «Миколаї» пили каву на кухні, не знаючи, що робити далі. Аж раптом мама хлопця пошепки їх покликала потайки зазирнути до кімнати. Там вони побачили зворушливу картину. Іванко, обережно взявши цуценя на руки, ніжно-ніжно пригорнув його до себе, а потім повільно підняв над собою… Він уважно роздивлявся на песику кожну плямку, ніби вивчаючи його. Подивився в його маленькі оченята і, заплющивши свої, затамувавши подих, усміхнувся так щасливо, ніби чекав цієї миті усе своє життя, і поцілував звіринку в мокрий ніс. Уперше за весь цей час побачивши усмішку на обличчі сина, жінка не стримала сліз. Та що там казати — сльози навернулися на очах усіх присутніх. Тієї миті ніби ожило фото з сімейного альбому — дуже схожий на свого батька хлопчик із собакою на руках дивився на маму і на розгублених гостей родини.

Така непідробна щира радість дитини! Іванко ніби відтанув… Годі й казати, святий Миколай приніс у цю родину щастя!

Це не єдина добра справа «Миколаїв». Близько 200 дітей з Києва та Київської області написали листи, і про всі їхні бажання дізналася Ірина Коваль, яка разом із друзями виконала їх. Подарунки були дуже різні: найменші просили в листах іграшки, старші — одяг, кросівки, квитки на концерти естрадних зірок. Один хлопчина розсмішив всіх до сліз, адже кілька разів змінював свої бажання в листі. Написав: «Я гуляв у лісі, загубив телефон, тож, Миколаю, пошукай його, а якщо знайдеш, поверни мені його, будь ласка. Хоча, ні, там холодно в лісі, не гай часу, принеси краще конструктор… Ні, я так подумав — хочу апарат, який робить солодку вату…»

Мені пощастило поспілкуватися з дітками бійців АТО, які загинули на війні, і дізнатися, про що вони мріють. Й хоча їхні оченята були сповнені радості, проте відчувався біль, який у них однаковий, — втрата татусів на війні. Зустріч із цими родинами та вручення їм подарунків, розчулила мене до сліз:

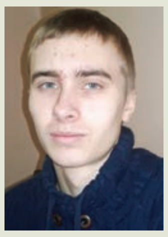

— Батько був дуже веселий. Пам'ятаю, як ми разом на кожен Новий рік купували феєрверки і влаштовували справжнє свято. Але зараз його немає поруч… — поділився зі мною сімнадцятирічний Михайло. — Я цього року закінчив військовий ліцей, тож впевнений, що батько там, на небі, мною дуже пишається. Про що мрію? Про мир. Дуже хочеться прокинутися завтра і дізнатися, що війна закінчилася…

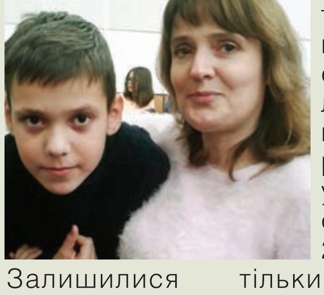

— Моя семирічна донька нещодавно запитала мене: «Коли татко повернеться додому?» І мені стало страшно. Я звикла, що він завжди поряд. Наш татко був у Сєвєродонецьку. Бог розпорядився забрати його до себе. Нині він — наш ангел-охоронець, — розповідає вдова Сергія Кирилюка з Києва Таміла, а її донечка Поліна сидить поруч. — Сьогодні я мрію лише про те, щоб моя дитина була здорова та міцна. Воїнам на передовій бажаю терпіння та найскорішого повернення додому з перемогою, а їхнім близьким — дочекатися і бути щасливими разом.

— А я чекаю на Новий рік багато друзів, сніг і санчата, — так і не розуміючи, чому плаче матір, додає розгублено дівчинка.

— А я в майбутньому хочу стати лікарем-реабілітологом, нині навчаюсь у медичному коледжі. Мій тато завжди казав: якщо ти взявся за справу, то обов'язково дороби її до кінця, — долучається до розмови Іван. — Він пішов на війну добровольцем. Пам'ятаю, як нам подзвонили і сказали, що він загинув... Боляче було дуже — і мамі, і мені. Ми були дружними. Збирали березовий сік, а якось на Новий рік тато подарував мені боксерські рукавички. Він мріяв, щоб я займався чоловічими видами спорту. Як багато я віддав би лише за те, щоб повернути його! Батько мені не сниться, а так хочеться його побачити хоча б уві сні...

— Востаннє ми зустрічали Новий рік разом усією сім'єю 2013-го. Залишилися тільки фотографії… Наш тато пішов на війну, планував повернутися і видати старшу доньку заміж… Не встиг — загинув. Дуже важко, адже все нагадує про нього. Синочок мріє, щоб тато був живий, — розповідає Наталія з Київщини.

— Я так хочу, щоб ці діти були щасливі! Чи досягла я того, чого прагнула? Ще ні! — говорить організатор проекту Ірина Коваль, завдяки якій і стали можливі ці дива для малечі. — У «Миколаїв» ще дуже багато роботи, адже ще так багато дітей у різних куточках України, які втратили рідну людину у цій страшній війні. Я шукала їх через волонтерів, відгукнулися навіть воїни, що нині на передовій, у яких загинули друзі. Я спілкувалася з мамами і дізнавалася, що хоче отримати її дитина у день святого Миколая. Дуже хочу, щоб якомога більше українців долучилися до цієї акції.

Миколай буде працювати не лише на свята. Цей проект тільки розпочато і якщо ви знаєте про родини, які потребують психологічної підтримки, пишіть на сторінку у Facebook «Я Миколай».

Інструкція для Миколая проста: ви обираєте дитину або одну родину, в якій декілька дітей. Ми передаємо вам лист від неї до святого Миколая, і ви купуєте подарунок. Потім наші агенти передадуть подарунок з рук в руки.

Тетяна МОРОЗ

Учасник АТО з позивним «Фотограф» передає волонтеру Вікторії картину

ЗУПИНКА МІЖ СТАНЦІЯМИ «АТО» І «РІДНИЙ ДІМ»

ВОЛОНТЕРСЬКИЙ ПУНКТ НА СТОЛИЧНОМУ ЗАЛІЗНИЧНОМУ ВОКЗАЛІ «ПІВДЕННИЙ» ЗА ДВА РОКИ ВІДВІДАЛИ ПОНАД 50 ТИСЯЧ УЧАСНИКІВ БОЙОВИХ ДІЙ

Столичний вокзал називають головними залізничними воротами України. Звідси наші громадяни відбувають у всі регіони держави і за кордон. Тут постійно можна побачити людей у камуфляжній формі. Одні з них очікують на потяг для поїздки в район проведення АТО, а інші повертаються з війни додому. Для них уже третій рік тут діє волонтерський пункт відпочинку. Це як своєрідна проміжна зупинка на залізничному шляху між станціями «АТО» і «Рідний дім». Послугами, які безкоштовно надають тут, скористалися вже понад 50 тисяч учасників антитерористичної операції

Про це повідомила керівник проекту «Волонтерський пункт відпочинку» Дана Кузняк. Пункт відпочинку діє під егідою міжнародної волонтерської організації «Чисте небо». Керівництво столичного вокзалу надало територію на другому поверсі для розташування зали для військових. Від місць для відпочинку цивільних вона відрізняється специфічним оформленням — маскувальними сітками на стінах. А всередині приміщення створено доволі комфортні умови для відпочинку. Тут встановлено лавки для сидіння, працює телевізор, на полицях міні-бібліотеки — десятки книг, довідкова література з питань соціального захисту учасників бойових дій. Біля входу — столик з печивом, кавою. Крім того, виникає враження, що ти потрапив до кімнати бойової слави. Стіни всередині прикрашені прапорами з назвами тих військових частин, представники яких зупинялися на цій проміжній станції між «АТО» і «Рідний дім». На одному з них, привезеному з передової бійцями гірсько-штурмової бригади, солдат із позивним «Потап» написав: «Ми воюємо не за нагороди, титули, а за Україну, за свободу своїх родин!» На стіні розміщено сотні шевронів із назвами підрозділів, тільники, фляги для води, малюнки учасників бойових дій. Таке оформлення створює ту атмосферу бойового братерства, яка так близька і пам'ятна кожному з цих бійців. Усе, що вони подарували волонтерському пункту, є також проявом вдячності тим, хто обігрів, нагодував, надав можливість відпочити під час очікування військовослужбовцями своїх поїздів.

Я став свідком такої зворушливої події. До зали зайшов хлопець у цивільному одязі, який тримав у руках копію картини «Запорожці пишуть листа турецькому султану». Волонтерка Вікторія поцікавилася, хто він і з якою метою прибув сюди. «Я — учасник бойових дій на Донбасі. Після поранення мене комісували з військової служби за станом здоров'я. Повернувшись додому в Білу Церкву, побачив цю картину в місцевого художника, придбав її і вирішив подарувати волонтерському пункту», — пояснив Іван, колишній снайпер, боєць із позивним «Фотограф».

«Ми воюємо не за нагороди, титули, а за Україну, за свободу своїх родин!»

Я познайомився з деякими учасниками АТО, які того дня завітали сюди, поцікавився враженнями від перебування у волонтерському пункті відпочинку. Ось що розповів старшина Руслан, який їде у відпустку додому з передової під Горлівкою: «Про існування такого пункту дізнався з однієї з газет. Скажу відверто, що не сподівався на такий теплий прийом. Волонтер Вікторія відразу поцікавилася, чи потрібна мені якась допомога, а потім запропонувала на сніданок смачну кашу з м'ясом, каву, печиво…» Задоволений умовами перебування тут і снайпер солдат Євген. Він у бою під Мар'їнкою отримав поранення в руку. Після перебування в госпіталях повертається у свою частину, зізнається: «Скучив за час лікування за бойовими побратимами. На долю багатьох із них випали важкі випробування. Так, у моїй роті 20 бійців отримали поранення в боях. Усі вони після лікування повернулися до свого підрозділу. От і я маю таке бажання…»

На одній зі стін приміщення розміщені відгуки воїнів, подяки волонтерам за їхню турботу про організацію відпочинку учасників АТО. Хто ж ці люди, які так опікуються організацією відпочинку учасників АТО на залізничному вокзалі? Як повідомила волонтер цього пункту Вікторія, на цей час виключно на громадських засадах тут працюють 80 активісток. Вони чергують, готують їжу для бійців, забезпечують їм комфортні умови перебування.

Володимир ЧІКАЛІН

ЗЕМЕЛЬНУ ДІЛЯНКУ ОТРИМАЛИ Й БАТЬКИ ГЕРОЯ УКРАЇНИ

За даними головного управління Держгеокадастру в Харківській області, на цей час учасники АТО отримали на Харківщині у власність 7343 земельні ділянки. Серед них — 58 родин загиблих захисників України. Дві ділянки площею по два гектари для ведення сільського господарства надали батькам загиблого Героя України Олександра Лавриненка. Вручаючи земельні акти, голова Харківської обласної держадміністрації Юлія Світлична щиро подякувала рідним за виховання сина-героя і доручила керівникам місцевої влади постійно піклуватися про сім'ю цього загиблого захисника держави.

Командир танкової роти 93-ї бригади капітан Олександр Лавриненко загинув у боях за Піски в липні 2014 року. Потрапивши в засідку, його екіпаж дав рішучу відсіч ворогу. Було знищено танк, кулеметні розрахунки, два автобуси з терористами. А потім танкісти капітана Олександра Лавриненка захопили ворожий блокпост, знищили ще один танк та два мінометні розрахунки. Під час маневрування машина натрапила на фугас. Загинули члени екіпажу, а сам командир роти отримав важке поранення. Щоб не дати ворогу можливості захопити танк, він підірвав себе і таким чином забезпечив підрозділу виконання бойового завдання.

Герой України капітан Олександр Лавриненко

Інф. «НА»

ЗА ДВА РОКИ РОБОТИ ДНІПРОВСЬКИЙ РЕАБІЛІТАЦІЙНИЙ ЦЕНТР ДЛЯ УЧАСНИКІВ АТО ПРИЙНЯВ МАЙЖЕ 1700 БІЙЦІВ

Про це повідомив голова Дніпропетровської ОДА Валентин Резніченко. Він наголосив, що тут нашим захисникам допомагають відновитися після травм, отриманих на війні. У сучасному реабілітаційному центрі у Дніпрі оздоровлюються бійці з усієї області.

Два роки тому в Дніпрі відкрили перший в Україні центр реабілітації ветеранів АТО при обласному госпіталі ветеранів. Його «родзинка» — комплексний підхід до відновлення здоров'я постраждалих під час бойових дій.

«Ми тримаємося на п'ятьох «китах» — це і лікарська допомога, і консультації психіатра та психолога, і лікувальна фізкультура, і масаж. Така комплексна терапія допомагає бійцям відновитися після травм та важких хірургічних операцій», — зазначив в.о. завідувача відділення центру медичної реабілітації учасників АТО Володимир Зайцев.

У реабілітаційному центрі відновлюють здоров'я насамперед атовці з травмами головного мозку та кінцівок. Тут створені всі умови для повноцінної реабілітації наших бійців. Для цього використовують найсучаснішу апаратуру та новітні фізіотерапевтичні методики. Серед процедур — підводний душ-масаж, вихрові ванни, вакуум-масаж, магнітолазерна терапія. Відновити здоров'я також допомагають лікувальні грязі, озокерит та вулканічний пил, йдеться на Урядовому порталі.

2017 року реабілітаційний центр для оздоровлення ветеранів АТО запрацював у Кривому Розі. Наступного року планують відкрити такі відділення на базі курорту «Солоний лиман» та в Кам'янському.

СОБАЧА РОБОТА

ЧАСТО ОДИН ПЕС ЗА ЕФЕКТИВНІСТЮ ПОШУКУ ВИБУХОНЕБЕЗПЕЧНИХ ПРЕДМЕТІВ ЗАМІНЮЄ ДЕСЯТЬ САПЕРІВ

Існує кілька ланцюжків, які об'єднують собак і людей на Донбасі. Одних сюди привозять як службових помічників. Інші блукають тут, покинуті господарями. Саме вони найбільше шукають контакту з людиною і часто знаходять його разом з розділеним на двох сухпайком. Деякі з них, які прибилися до українських бійців, навчилися навіть окопуватися. Деякі вміють попереджати про обстріли. Собаки в районі АТО переживають те саме, що й люди, — страх, самотність, надію на добрі руки, щастя від зустрічі з новим господарем і радість спілкування. Вони також отримують поранення і контузії, так само втискаються в землю під час обстрілу. Але, навіть загубившись у бою, повертаються до солдатів, які їх прихистили. Вірність у собак — у душі

Службові собаки неодноразово рятували життя українським військовим. Як, наприклад, лабрадор Лорд із Центру розмінування Збройних Сил України. На його рахунку не один десяток успішно виконаних завдань.

За словами військового кінолога сержанта Олександра Крайника, найпоширеніші міни — протипіхотні. Принцип дії в них здебільшого однаковий. Хоча можуть бути і нюанси, які не дозволять виявити їх міношукачем. У такому випадку саперів виручають собаки. У них прекрасний нюх. Добре натренований собака знаходить міну в будь-яку погоду.

— У нашому підрозділі може служити далеко не кожен собака, — продовжує військовий кінолог. — Часто один пес за ефективністю пошуку вибухонебезпечних предметів замінює десять саперів. Курс навчання такого собаки — дуже тривалий. Головне в ньому — його пам'ять на певні запахи. Інструктор навчає собаку запам'ятовувати запахи не тільки вибухівки, а й матеріалів корпусу. Для цього кінолог кладе на реальну міну шматочок м'яса, який собака бачить. При його з'їданні в його пам'яті фіксуються інші запахи. Завдання собаки — запам'ятати їх. Друге складне завдання — привчити собаку не реагувати на постріли, вибухи, на запахи бензину від бойової техніки. При знаходженні міни собака має одразу сісти. Навіть у калюжу або болото.

Поспілкувавшись із саперами та надивившись на роботу їхніх службових собак, доходиш висновку, що чотирилапих саперів на Донбасі не можна замінити жодним пристроєм. На цій землі їм ні зараз, ні в найближчому майбутньому бездіяльність, на превеликий жаль, не загрожує. Причому собака сприймає таку відповідальну роботу як захопливу гру, за яку належить винагорода, наприклад, улюблена іграшка або жаданий смаколик.

Євгеній СИЛКІН

Чотирилапий сапер Лорд

СПАРКІ ЗНАХОДИТЬ ТІЛА ЗАГИБЛИХ БІЙЦІВ І ЛІКУЄ ТРАВМОВАНИХ

Третій рік поспіль у районі проведення антитерористичної операції в межах гуманітарного проекту «Евакуація-200» здійснюються заходи щодо ексгумації та евакуації тіл загиблих військовослужбовців. Майже рік активну участь у них бере керівник Павлоградського міського осередку спілки самаритян-кінологів України «Антарес», досвідчений кінолог Лариса Борисенко зі своїм собакою породи малінуа — Спаркі

Бельгійська вівчарка Спаркі

На даний час це єдиний в Україні собака, що здатний розшукувати тіла загиблих під шаром землі завтовшки до двох метрів. Нещодавно кінолог повернулася зі Сходу України.

— Постійні переїзди, мінімум часу на сон, практично повна відсутність відпочинку як такого, тривога, небезпека — все це відходить на задній план, коли є результат, коли отримуєш нові знання, стаєш досвідченішою, коли розумієш, що все, що робиш, комусь дуже потрібно, — ділиться думками Лариса Борисенко.

За її словами, проводити пошуки необхідно терміново — час минає, і вже незабаром не з усіх знайдених останків можна буде виділити ДНК, а тим часом родичі багатьох військовослужбовців чекають додому тіла, нехай уже неживих, але рідних людей.

— Останки 2014 року вже практично не мають запаху, — розповідає Лариса. — Звичайно, на це впливають безліч чинників: і характер ґрунту, і глибина залягання тощо. Крім цього, коли минає кілька років, виявити місце поховання практично неможливо. А ось підготовлений собака відчуває запах. І якщо грамотно привчити, він буде його чітко виявляти і позначати.

До речі, кінолог Лариса Борисенко впевнена, що спеціально навчені собаки можуть не тільки брати участь у пошуково-рятувальних заходах, але й допомагати в реабілітації воїнів, які пройшли через пекло війни. Вони можуть творити чудеса там, де лікарі з досвідом і знаннями часом безсилі.

— Коли розгорівся конфлікт на Сході України, тисячі чоловіків взяли до рук зброю і пішли воювати за нашу країну. Любов до Батьківщини допомагала їм перемагати біль і страх. Але ні воїни, ні медики не були готові до психологічних ран, які нещадно завдає війна, — каже Лариса Борисенко.

— Нещодавно в Україні стартував спільний українсько-канадський проект «Друг героя». Ініціатори вирішили використовувати вміння собак виводити людину зі стану депресії, адже на сьогодні дуже багато бійців потребують не тільки фізичної, а й, ще більше, психологічної реабілітації.

Як розповіла кінолог, до реалізації даного проекту організаторів підштовхнули фотознімки, які заполонили Інтернет. На них українські бійці часто позували разом із собаками. І виявилося, що військові просто підбирали покинутих цуценят і дбали про них. Теплота, яку випромінювали світлини, свідчила тільки про те, що між людиною і твариною виникли дуже довырливі стосунки.

— Пам'ятаю, як ми з нашими собаками були в Києві, — продовжує Лариса Борисенко. — На одну із зустрічей з нами прийшли воїни-десантники. З ними був офіцер із дружиною. Коли всі зайшли у приміщення, він відвернувся від нас і разом з дружиною попрямував до виходу. Говорив, що не хоче тут більше перебувати. Це свідчило про прояви посттравматичного синдрому. Наша бесіда з бійцями у приміщенні затяглася, і ми вирішили вийти на свіже повітря. Тоді я й підійшла до офіцера, щоб познайомиться ближче. Виявилося, що він до війни займався дресируванням собак, тому я запропонувала йому познайомитися зі Спаркі. Офіцер заговорив з нею, потім почав гратися, носити її на руках. Спочатку сам, потім разом з дружиною. Спаркі його облизувала. Бойові побратими, що спостерігали за цією сценою, дивувалися такій зміні поведінки свого командира. В результаті він отримав розрядку для душі.

Ще один випадок із Ларисою та її Спаркі стався у Головному військовому клінічному госпіталі.

— Це був безпрецедентний випадок, адже нам дозволили не просто зайти в бахилах і халатах, а разом із собакою. У палаті лежав хлопчина, який категорично не хотів спілкуватися зі світом. Він, що називається, замкнувся в собі і лежав у ліжку обличчям до стіни. Біля нього була мама, лікарі, але ніхто не міг вивести його з того стану. У цій палаті разом із ним проходили лікування ще троє бійців. Коли ми зайшли, вони відразу звернули увагу на собаку й почали спілкуватися з ним. Але Спаркі, що дивно, не звертаючи на них уваги, пройшов між ліжками до того хлопця. Зупинився біля нього і почав його облизувати. І, о диво, він повернувся до собаки обличчям і простягнув руки. Спаркі лизнув їх, а він усміхнувся...

Спаркі — це єдиний в Україні собака, що здатний розшукувати тіла загиблих під шаром землі завтовшки до двох метрів

На думку Лариси, у Спаркі дуже добрі перспективи у Збройних Силах. Бельгійські вівчарки якнайкраще підходять для пошукової роботи: вони швидкі, розумні, довго пам'ятають запахи і добре піддаються дресируванню. Ще одна їхня особливість — вони неймовірно віддані своїм господарям, при цьому вимагають такої ж поваги і відданості до себе і, як правило, потребують твердої руки. При цьому тверда рука, вважає Лариса, не є синонімом жорстокості.

Євгеній СИЛКІН

ФРОНТОВІ НОВОРІЧНІ ІСТОРІЇ

НАЙКРАЩИМ ПОДАРУНКОМ НА НОВИЙ РІК ПІД ЧАС ДРУГОЇ СВІТОВОЇ ВІЙНИ БУЛИ СПЛАНОВАНІ БОЙОВІ ОПЕРАЦІЇ — РОЗГРОМ ВОРОЖОГО ГАРНІЗОНУ АБО ПІДРИВ ПОЇЗДА ПРОТИВНИКА

Новий рік — свято особливе, і на фронті під час Другої світової війни він мав особливе значення. У бойових умовах, коли люди щохвилини стикаються зі смертю, навіть такі прості речі, як святковий стіл і прикрашена ялинка, здавалися чимось особливим. Тільки прикрашали її погонами, ватою, картоном і навіть стріляними гільзами. Багато звичних речей переробляли на новорічні іграшки. Хімічна колба прикрашала верхівку ялинки, лампочки без цоколя ставали різнобарвними кульками. Навіть на листівках того часу Дід Мороз часто перетворювався на бородатого партизана. А діти чекали його з трофейними подарунками

Святкування Нового року в окопах під час Другої світової війни

Звичайно, на війні не обходилося й без курйозних, подекуди анекдотичних новорічних історій. Одна з них сталася 1943 року у фронтовій штрафній роті. У переддень свята штрафникам для «зігріву» видали по 100 грамів горілки. Однак, як виявилося, хлопцям для святкування Нового року цього було замало. Тож один із них примудрився підібратися до німецьких окопів і прибити до бруствера щось на кшталт блоку. Після цього на мотузці відправили німцям валянок із запискою: «Ми вам — валянки, ви нам — шнапс!» Гітлерівці мерзли, тому валянки їм були вкрай потрібні. Незабаром прийшла відповідь — пляшка шнапсу.

Роззулася майже вся рота.

І тут поздоровляти зі святом штрафників приїхав генерал. Від побаченої картини генерал обімлів — штрафники покотом спали на дні окопів у черевиках з обмотками. А мороз був добрячий. Промова генерала була короткою й емоційною. Він дав на повернення валянків півгодини.

Після цього солдати без всяких криків «ура!» мовчки посунули на позиції гітлерівців і без єдиного пострілу з ножами в руках зайняли їхні окопи. В результаті генерал привітав їх з Новим роком, сказавши при цьому, що тепер бачить перед собою справжніх бійців.

Але історія на цьому не закінчилася. Потім цілий тиждень німецький репродуктор кричав: «Рус швайн, поверни шнапс».

Ще одна історія зі щасливим кінцем трапилася 1942 року. Тоді бійці Червоної армії зайняли оборону на кавказьких перевалах. У німців для війни в горах було створено спеціальний гірський корпус «Едельвейс» під

На фронті Другої світової війни ялинку прикрашали погонами, ватою, картоном і навіть стріляними гільзами

командуванням генерала Ланца. Більшості єгерів цього корпусу гори Кавказу були знайомі, бо ще в 30-х роках багато хто з них побували тут як альпіністи, причому в супроводі радянських спортсменів. Наприкінці 1942 року німецьке командування вирішило підкорити Ельбрус — стратегічно вигідну гірську висоту.

На схилах Ельбрусу для німців представляв інтерес «Притулок одинадцяти» — комфортабельний туристичний готель і розташована поряд метеостанція. В операції брав участь добре екіпірований загін з 15 німецьких єгерів під командуванням капітана Грота. На метеостанції в цей час перебували Олександр і Зоя Ковальови (начальник притулку і метеоролог), а також радист Кучеренко. Напередодні до них піднялася група з чотирьох червоноармійців.

Тільки-но мешканці притулку стали готуватися до святкування Нового року (а все це відбувалося на висоті 4250 метрів), як раптом вони почули грізний стукіт прикладів і брязкіт затворів.

Німців ніхто не очікував, і в двері першим увійшов капітан Грот. Перша реакція радянських бійців — стріляти на ураження. Але раптом Олександр Ковальов підняв руку і скрикнув «Відставити!». Звернувшись до капітана, запитав: «Курте, ти мене впізнаєш?» Виявилося, що у ворогові він впізнав свого напарника по недавньому сходженню на гору. Впізнав Ковальова і Грот. Це врятувало життя радянським бійцям: адже сили були нерівні. Противники тимчасово стали друзями. Із запасів дістали шнапс, різдвяні пайки, сало і спирт. Новорічна ніч пролетіла у спогадах про сходження. А вранці по-тихому розійшлися. Німці згодом встановили на двох вершинах Ельбрусу свої штандарти, які пізніше були зняті радянськими альпіністами.

Новий рік був святом для всіх воюючих сторін. Для тих, хто його зустрічав в окопах, на морі чи в глибокому тилу. Для більшості це було все те ж сімейне свято, але в період розставання — зі сльозами на очах.

ФРОНТОВЕ КОХАННЯ З РУКАВИЧКИ

У розпал боїв солдатам під Новий рік привезли посилки з тилу: одному — в'язані шкарпетки, другому — вишита хустинка, а молодшому сержанту Івану Сірченку дісталися рукавички. В одній він знайшов записку: Тася Хатинь, м. Гадяч, Полтавська область. Так почалося їхнє кохання.

Іван, колишній учитель, написав дівчині листа. Вона йому відповіла, почали листуватися. Вони написали одне одному понад 300 листів. Іван писав українською мовою.

«Тасечко, пекучий тобі фронтовий привіт від мене! Спочатку, Тасю, я думав, що тобі буде смішно читати листи від мене українською, але ти, як і я, — українка, а це найпрогресивніша мова на всій земній кулі... Я дуже чекаю твоїх листів, навіть більше, ніж від мами. Чому так? Я не даю собі відповіді... Коли отримую пошту, то спочатку читаю лист від тебе. У наших листах є щось близьке і привабливе... Ні, я б не помер від радості, якби дізнався, що скінчилася війна. Я не можу сказати, які б мене переповнювали почуття, але, ймовірно, я б підняв келих за нашу Перемогу, за світле майбутнє і за тих, хто своїми відвертими словами підтримав наше життя в цьому жаху війни. І повір, я б не забув про тебе, Тасю.

Фото у мене немає, і зараз немає можливості сфотографуватися. Коли з'явиться — вишлю. Пишу в коротке затишшя. Йдуть важкі бої. Поспішаю, вибач. Напиши, чи отримала мої листівки. Ех, пошта...»

Після перемоги закохані зустрілися на вокзалі у Львові і без слів кинулися одне до одного в обійми. Вони прожили разом довге життя і виховали двох дітей.

РІЗДВО, ЯКЕ ЗУПИНИЛО ВІЙНУ

Різдвяне перемир'я. Ілюстрація з газети London News. 1914 рік

Взимку 1914 року на Західному фронті сталася незвичайна подія. За тиждень до Різдва британські та німецькі солдати відмовилися стріляти один в одного і почали обмінюватися різдвяними подарунками. Такі різдвяні перемир'я відбувалися й пізніше.

Напередодні Різдва британські спостерігачі помітили, що німці поблизу фландрійського міста Іпр почали прикрашати свої траншеї різдвяною атрибутикою. Незабаром британці почули німецьку різдвяну пісню «Stille Nacht», а ще за якийсь час з боку німецьких позицій ламаною англійською прозвучало: «Merry Christmas to you, Englishmen» (Щасливого Різдва вам, англійці). У відповідь британці заспівали «Silent night». Слова в цих пісень різні, але мотив — один, і незабаром їх спів на німецько-британський хор.

Ось як ті події описував один з британських солдатів: «Перед своїми траншеями «шваби» поставили святкові ялинки, начебто на знак доброї волі. За хвилину ми почули пісню «Stille Nacht». Німці почали виходити до нейтральної смуги без зброї і кликати нас. В їхніх руках були коробки з подарунками».

Побачивши беззбройних німців, зі своїх окопів почали виходити і «Томмі» (так називали британських солдатів). Один з офіцерів британської армії ті події описував так: «Я виглянув з окопу і побачив чотирьох німецьких солдатів, які вийшли зі своїх траншей і рухалися в наш бік. Я наказав двом з моїх людей піти і зустріти «гостей», але без зброї, позаяк німці не були озброєні.

Мої хлопці побоялися йти, тому я пішов сам. Коли німці підійшли до колючого дроту, я побачив, що це були троє рядових і санітар. Ми обмінялися сигаретами і розійшлися. Коли я повернувся на позиції, то побачив, що в наших траншеях нікого немає. Озирнувшись, я з подивом побачив натовп зі 100–150 британських і німецьких солдатів. Вони сміялися і святкували.

За деякий час я помітив двох німецьких офіцерів і через перекладача сказав їм, що зустрічатися треба на нейтральній смузі і без зброї. Один з ворогів сказав мені, що мріє про швидкий кінець війни, і я погодився з ним».

Підготував Роман ВУС

УКРАЇНСЬКА РЕВОЛЮЦІЯ. СТОРІЧНИЙ ВИМІР...

«За Україну, за її долю, за честь і волю, за народ»

Наступний рік буде багатим на сторічні дати в історії нашої держави. Тож давайте напередодні святкування Нового року разом пригадаємо події, які відбувалися в перший рік буремних визвольних змагань за українську незалежність сто років тому — в далекому 1918-му

5 січня 1918 року. В УНР увійшли в обіг перші українські банкноти номіналом у 100 карбованців.

22 січня 1918 року. У будівлі Педагогічного музею в Києві почалося закрите засідання Малої Ради, на якому було затверджено IV Універсал, що проголосив Україну незалежною державою.

29 січня 1918 року. Силами полків вільного козацтва, Гордіївського полку і куреня січових стрільців почалося придушення більшовицького заколоту проти УНР, влаштованого 27 січня на підтримку російським частинам, що йшли на Київ. Уранці 4 лютого війська Центральної Ради увійшли на територію заводу «Арсенал» і придушили промосковський заколот.

Того ж дня, 29 січня, в ході Першої російсько-української війни стався бій під Крутами — близько 300 юнаків Військової школи і студенти київських гімназій, що утворили Помічний студентський курінь при січових стрільцях під командуванням капітана Гончаренка, зазнали поразки від більшовицьких військ Михайла Муравйова. Пізніше, коли Крути знову відійшли до УНР, на місці бою було зібрано останки полеглих, перевезено до Києва і 19 березня з військовими почестями поховано на Аскольдовій могилі.

9 лютого 1918 року. Війська Червоної армії під командуванням Михайла Муравйова після п'ятиденного артилерійського обстрілу зайняли столицю Української Народної Республіки. Жертвами червоного терору в Києві стали кілька тисяч осіб.

Того ж дня Німеччина, Туреччина, Болгарія і Австро-Угорщина підписали в Брест-Литовську з УНР сепаратний мир, за умовами якого держави австро-німецького блоку визнавали незалежність Української Народної Республіки, що врятувало її від повного поглинання більшовицькою Росією, а натомість призвело до того, що більшу частину України окупували австро-німецькі війська. Брестський договір став одним з етапів Брест-Литовського договору від 3 березня, загальним підсумком якого був вихід Росії з Першої світової війни. Нездатність Центральної Ради виконувати узяті на себе зобов'язання призвела до падіння УНР і приходу до влади у квітні гетьмана Павла Скоропадського.

16 лютого 1918 року. У Катеринодарі (нині — Краснодар) проголошено Самостійну Кубанську Народну Республіку. За кілька днів Військова Рада Кубані ухвалила резолюцію про приєднання республіки на федеративних умовах до України. Кубанська Народна Республіка проіснувала до березня 1920 року.

25 лютого 1918 року. На засіданні Центральної Ради ухвалено закон про введення в Україні григоріанського календаря — 16 лютого за старим стилем оголошувалося як 1 березня. На території Західної України, що свого часу перебувала у складі Речі Посполитої, григоріанський календар було запроваджено ще в жовтні 1582 року.

3 березня 1918 року. Після активізації військових дій країн — учасниць Четверного союзу (Німеччина, Австро-Угорщина, Туреччина і Болгарія) проти Радянської Росії остання була змушена підписати у Брест-Литовську сепаратний мирний договір на умовах, запропонованих супротивниками. Вона визнала незалежність України і Фінляндії, мирний договір України з Німеччиною, втрачала Польщу, Естонію, Латвію, Литву, Грузію та декілька вірменських областей, які переходили до Туреччини.

19 березня 1918 року. У Катеринославі (нині — Дніпро) закінчився II Всеукраїнський з'їзд рад, на якому було схвалено Брестський мирний договір Російської Радянської Республіки з державами Четвертого союзу і проголошено незалежність Радянської України.

23 березня 1918 року. Центральна Рада оголосила українську мову мовою діловодства.

24 березня 1918 року. Центральна Рада проголосила українську мову державною.

24 квітня 1918 року. Частини армії УНР на чолі з Петром Болбочаном захопили Сімферополь — столицю Радянської Соціалістичної Республіки Тавриди. Це стало фіналом успішного походу українських військ на Крим з метою визволення його від більшовиків, але через складну зовнішньополітичну ситуацію півострів так і не був приєднаний до України.

28 квітня 1918 року. Сприяючи планам Українськької народної громади, в лавах якої об'єдналися землевласники і військові, що відстоювала необхідність встановлення в Україні сильної диктаторської влади, здатної вивести країну з безладдя та анархії, командування півмільйонного угруповання австро-німецьких військ, що зайняло Україну, зупинило засідання Центральної Ради, яка саме обговорювала проект Конституції УНР.

29 квітня 1918 року. Через день після блокування роботи Центральної Ради на Хліборобському конгресі, що відбувся в Києві за участю 8 тисяч делегатів, гетьманом України був обраний генерал Павло Скоропадський, який став одноосібним главою української держави.

5 липня 1918 року. В Москві відбувся Перший з'їзд Комуністичної партії (більшовиків) України, на якому було ухвалене рішення увійти до складу Російської КП(б) зі збереженням власної назви. Першим українських комуністів очолив Георгій П'ятаков, але вже у вересні того ж року його замінила Серафима Гопнер.

8 липня 1918 року. Згідно з законом, підписаним гетьманом Скоропадським, створено вищу судову інституцію України — Державний сенат Української держави, який очолив міністр освіти Микола Василенко.

10 липня 1918 року. Німецький генерал Еріх Людендорф відмовив Україні у проханні надати в її розпорядження частину кораблів захопленого у Росії Чорноморського флоту, як це належало зробити за умовами Брестського договору.

16 липня 1918 року. Гетьман Павло Скоропадський затвердив зразок морського прапора України — прямий синій хрест на білому полі із каймою такого ж кольору, у лівому верхньому куті містився національний прапор невеликого розміру з видрукованою золотом печаткою св. Володимира посередині. Зараз ВМСУ використовують прапор фактично такого ж дизайну (без тризуба).

24 липня 1918 року. Гетьман Павло Скоропадський затвердив закони про загальний військовий обов'язок і кримінальну відповідальність за перевищення максимально встановлених цін і спекуляцію.

7 серпня 1918 року. Україна і Область Війська Донського підписали договір про розмежування кордону і взаємне визнання незалежності й суверенності. Цей документ доповнювався Додатковою секретною угодою уповноважених донського та гетьманського урядів, згідно з якою Київ зобов'язувався якнайшвидше надати донському війську озброєння та військове спорядження з розрахунку на три корпуси з майна, що залишилося «понад кількість, необхідну для укомплектування кількості українських військ, встановленої за угодою з Центральними державами».

17 серпня 1918 року. Гетьман Скоропадський видав розпорядження про встановлення в Україні 8-годинного робочого дня.

16 жовтня 1918 року. На з'їзді Вільного козацтва у Чигирині делегати від п'яти українських губерній і Кубані обрали своїм отаманом генерала Павла Скоропадського. Цього ж дня він видав указ про відродження козацтва, в яке було записано близько 150 тисяч сімей.

18 жовтня 1918 року. У Львові на зборах українських депутатів Австрійської Державної Ради і членів Палати панів, українських представників Галицького і Буковинського сеймів було утворено Українську Національну Раду, яка очолила український національний рух в Австро-Угорській імперії.

19 жовтня 1918 року. На з'їзді у Львові створена Українська Національна Рада, політичний представницький орган українського народу в Австро-Угорській імперії. Її президентом було обрано депутата австрійського парламенту Євгена Петрушевича.

1 листопада 1918 року. Підрозділи українських січових стрільців зайняли найважливіші установи Львова, включаючи будівлі губернаторства, муніципалітету, військові казарми і поліції, вивісили на ратуші синьо-жовтий прапор, проголосивши у місті владу Української Національної Ради. Повстання у Львові, на дві третини населеному поляками, зазнало поразки через три тижні і стало початком Польсько-української війни.

3 листопада 1918 року. Скликане у Чернівцях народне віче ухвалило рішення про приєднання Північної Буковини до України.

13 листопада 1918 року. У зв'язку з поразкою Німеччини в Першій світовій війні уряд Радянської Росії анулював Брестський мир, підписаний у березні, і німецькі війська вимушено почали залишати території Білорусії та України.

Також 13 листопада Українська Національна Рада у Львові затвердила Тимчасовий основний закон про державну самостійність українських земель колишньої Австро-Угорської монархії, яким проголосила створення на всій українській етнічній території Галичини, Буковини і Закарпаття Західно-Української Народної Республіки (ЗУНР).

27 листопада 1918 року. Відбулося перше установче спільне зібрання Української академії наук, на якому її президентом було обрано Володимира Вернадського, а секретарем — Агатангела Кримського.

Цього ж дня військо Нестора Махна вступило в Гуляйполе, яке він оголосив центром повстанського руху проти буржуазії. Наступного року після піврічної співпраці та розриву з більшовиками Гуляйполе стало столицею величезної території на південному сході України — так званої Махновії, де в умовах повномасштабної війни тривала розбудова «соціалістичного життя».

28 листопада 1918 року. У залізничному вагончику в Курську було проголошено створення Тимчасового робітничо-селянського уряду України на чолі з Георгієм П'ятаковим. Поновлення більшовиками вже, здавалося б, відкинутої національної форми радянської державності в Україні допомогло їм використати у своїх цілях потужний український національно-визвольний рух і після майже місячного накачування м'язів «української» Червона армія почала стрімко захоплювати Україну.

14 грудня 1918 року. Після дводенних боїв корпус січових стрільців Євгена Коновальця увійшов до Києва, що знаменувало перемогу повстання Директорії під головуванням Володимира Винниченка проти гетьмана Павла Скоропадського. Втративши підтримку російських монархічних кіл, українських політичних партій та австро-німецьких союзників, гетьман України Павло Скоропадський зрікся влади, передав її своєму уряду, а той своєю чергою передав повноваження Директорії на чолі з Володимиром Винниченком.

26 грудня 1918 року. У Києві Директорія на чолі з Володимиром Винниченком проголосила відновлення Української Народної Республіки та створення уряду на чолі з Володимиром Чехівським.

Підготував Іван СТУПАК

ПРО ПЛАНИ РОСІЇ ЩОДО СИРІЇ, ПІВНІЧНОГО СУДАНУ, ВЕНЕСУЕЛИ,

АБО ПРО ЩЕ ОДИН, НЕРЕКЛАМНИЙ, НЮАНС ЗОВНІШНЬОЇ ПОЛІТИКИ КРЕМЛЯ

Кремль продовжує працювати під легендою «боротьби з тероризмом», яку вже неодноразово застосовував

1956 року радянські війська придушили спробу угорців побудувати соціалізм «з людським обличчям». Пам'ятаю історію одного випадкового батькового попутника, московського фотокореспондента, який згодом знімав на Західній Україні виведення військ з Угорщини. Треба ж було такому статися: він два дні поспіль фотографував і надсилав до редакції повернення під тим же прапором тієї ж частини, яка вдень урочисто залишала Угорщину, а вночі тихенько заходила туди. Не знаю, чого коштував журналісту цей «недогляд», але я згадав про нього 2014-го, коли пояснював тодішньому послу Аргентини в Україні, що влада її країни припускається помилки, дозволивши трансляцію RussiaToday, оскільки росіяни охоче входять, але ніколи самі не виходять

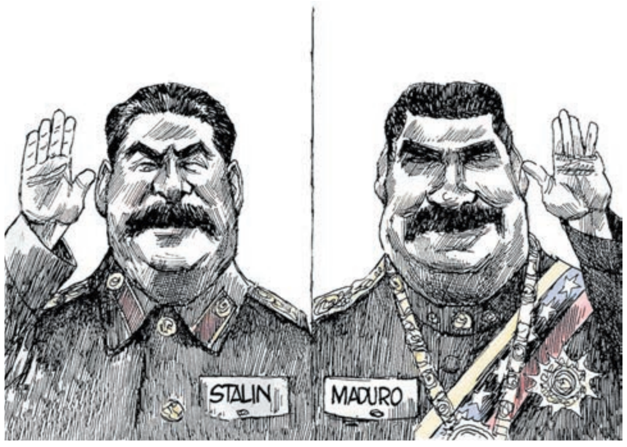
Замість обіцяного виведення військ із Сирії Кремль нарощуватиме свою присутність у регіоні

Останнім прикладом цього є розрекламований ЗМІ наказ Путіна про виведення військ із Сирії, який той віддав, перебуваючи на військовій базі в Хмеймімі. Зрозуміло, про виведення в прямому сенсі цього слова не йдеться. Росія не збирається залишати ні Хмеймімі, ні Тартус. Останній, що діє сьогодні як пункт матеріально-технічного забезпечення, навіть мають намір розширити, побудувавши два пірси, та озброїти зенітно-ракетними комплексами С-300 й береговими ракетними комплексами «Бастион».

Однак апетити Кремля в регіоні цим не обмежуються. Росія, як колись СРСР, використовує, а часом і розпалює локальні конфлікти для проникнення або розширення своєї присутності в тих чи інших країнах. У цьому контексті примітним є нещодавній візит до Москви президента Північного Судану Омара аль-Башира, який запропонував своїм співрозмовникам — Путіну та Шойгу — те, від чого неможливо відмовитися, тобто йшлося про створення в Судані російської військової бази. Ймовірно, президент цієї країни подався до Москви не від доброго життя: на Заході він є персоною нон грата за злочини проти чорношкірого населення Судану. А от у Росії такими нюансами не переймаються. Навіть більше: за прикладом диктатора з роману Габріеля Гарсії Маркеса «Осінь патріарха» Кремль створює новітній Інтернаціонал чи своєрідний клуб керманичів країн-ізгоїв, тільки не колишніх, а чинних.

За прикладом диктатора з роману Габріеля Гарсії Маркеса «Осінь патріарха» Кремль створює новітній Інтернаціонал чи своєрідний клуб керманичів країн-ізгоїв, тільки не колишніх, а чинних

Ще один клієнт Кремля з, м'яко кажучи, сумнівною репутацією — Ніколас Мадуро. Давно, коли я ще був студентом, чув анекдот про те, що коли в пустельній Сахарі по-

Ще один клієнт Кремля з, м'яко кажучи, сумнівною репутацією — Ніколас Мадуро

будувати соціалізм, там виникне дефіцит піску. Здавалося б, як можна довести до кризи нафтоносну Венесуелу?! Уго Чавесу та його наступникові Ніколасу Мадуро це вдалося. 14 листопада з'явилося повідомлення, що міжнародне рейтингове агентство Standard &Poors знизило кредитний рейтинг країни щодо низки облігацій до дефолтного рівня «D». Причиною такого рішення було те, що Венесуела протягом пільгового періоду в 30 днів не здійснила платіж у 183 млн доларів за купонами своїх глобальних облігацій із терміном погашення у 2023 та 2028 роках. Дива не сталося, адже від січня до грудня поточного року споживчі ціни у Венесуелі зросли на 1369%. Варто додати, що суми виплат, які країна повинна здійснити до кінця 2017 і протягом 2018 року, перевищують її валютні резерви.

В обмін на реструктуризацію боргу Венесуелі Російська Федерація планує побудувати на її території завод із виробництва автоматів Калашникова

На цьому тлі вже 15 листопада відбувся візит до Москви міністра економіки та фінансів Симона Серпи й міністра сільського господарства Вільяма Кастро Сотелдо. Гостям вдалося домовитися про реструктуризацію 3,150 млрд (із загальної суми у 8 млрд) доларів боргу перед Росією. Але найцікавіше в цій історії те, на яких умовах усе відбулося.

Головним підсумком перемовин двох режимів можна вважати не реструктуризацію боргу, яка сама по собі ситуацію не покращить, оскільки Венесуела значно більше заборгувала Китаю, а домовленість сторін реанімувати датований ще 2006 роком спільний проект Путіна та Чавеса щодо військового співробітництва. Йдеться про продаж Каракасу 24 літаків-винищувачів і 53 гелікоптерів, а також відкриття у Венесуелі заводу з виробництва автоматів Калашникова. Слід зазначити, що будівництво заводу в Маракаї (штат Арагуа) свого часу розпочалося, але було призупинено. Серед причин і венесуельська криза, і російське шахрайство (в лютому цього року колишнього сенатора Сергія Попельнюхова засудили до 7 років колонії загального режиму за розкрадання підпорядкованими йому фірмами 1 млрд рублів, сплачених Венесуелою за будівництво). Тепер завод збираються ввести в експлуатацію 2018 року.

Можна припустити, що для підтримки президента в Північному Судані Кремль озвучуватиме ту ж легенду «боротьби з тероризмом», яку вже неодноразово застосовував і за кордоном, і в самій Росії (успішно використавши терористичний акт 11 вересня 2001 року в США для виправдання своїх дій під час другої війни в Чечні). Можна припустити також, що деякі країни-члени ЄС пристануть на це й дозволять Росії посилити свою присутність у регіоні. Але з не меншою імовірністю можна припустити й те, що Дональду Трампу не сподобається будівництво заводу з виробництва автоматів Калашникова під боком у США. І це може стати непересічною політичною інтригою наступного року.

Сергій БОРЩЕВСЬКИЙ, спеціально для «Народної армії»

ЩОБ НОВИЙ РІК СТАВ РОКОМ НАШОЇ ПЕРЕМОГИ!

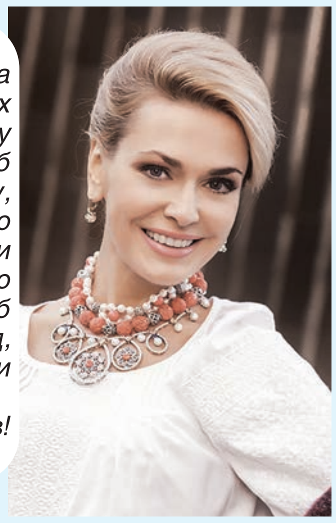
НАШИХ ВОЯКІВ ВІТАЮТЬ ПРЕДСТАВНИКИ ВІТЧИЗНЯНОГО ЗІРКОВОГО ОЛІМПУ

Студія «КВАРТАЛ 95»:

«Дорогі наші воїни, захисники нашої країни, дякуємо вам за те, що нині стоїте на варті миру, спокою та кращого майбутнього для нас та наших дітей. Ми переконані, що спокій наших сімей, спокій близьких — у надійних та сильних руках. Цінуємо все, що ви робите для нас, і дуже пишаємося вами, мужніми героями!

На Новий рік та Різдво завжди трапляються дива і здійснюються найзаповітніші мрії та бажання, ми вам усім бажаємо їхнього здійснення. Будьте здорові та повертайтеся якнайскоріше додому!»

Ольга СУМСЬКА:

«Хоч і наближаються свята, але туга на серці. Тут ялинки і подарунки, а сотні наших захисників сидять в окопах під кулями. Тому найголовніша наша надія і бажання, щоб у новому році настав мир. Не маю сумніву, що кожен українець щиро бажає цього і вірить у нашу перемогу. Ми усіма силами вболіваємо за наших захисників, зігріваємо їх теплом своїх сердець, бажаємо, щоб Господь беріг їх. Це наш золотий генофонд, наймужніші, найпрекрасніші чоловіки і дівчата, які боронять нас.

Господи, збережи життя наших хлопців! Ви — наші герої!»

Брати КАПРАНОВИ:

«Дякуємо воїнам за те, що московська гангрена не розповзлася всією Україною. Бажаємо бити ворога так, щоб він утік назад у Московію. Ну і щоб «гради» минали, щоб кулі не брали! Щоб Новий рік став роком нашої Перемоги!»

Віктор БРОНЮК:

«Шановні захисники нашої держави! Кажуть, у зимові свята народжується казка та трапляються дива. Бажаю вам і всім нам мирного Нового року, щасливого Різдва, а також сили і мудрості дочекатися найкращого майбутнього України! Дякую вам за все!»

2018

«MADE IN UKRAINE»:

«Дорогі захисники нашого спокою!

Щиросердо вітаємо вас із Новим роком та Різдвом Христовим! Бажаємо вам на цьому нелегкому шляху до світлого завтра не втратити віри в себе, в людей і віри в справедливість! Ще більше мужності, витримки і сили волі! Душевного спокою вам і вашим рідним. Добробуту, тепла і затишку в домівках!

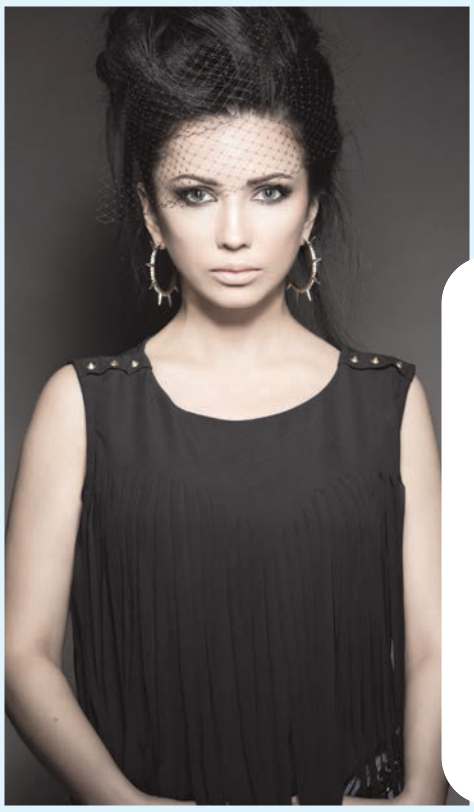
Дякуємо вам, що ви є! Миру нам і Україні!»

Наталія ЖИЖЧЕНКО і гурт «ONUKA»:

«Шановні військовослужбовці Збройних Сил України!

Я щиро вітаю вас із прийдешніми святами, бажаю миру в Україні та на Землі. Терпіння, наснаги, сил, підтримки і любові від рідних! Ми у вас віримо!»

Наталія ДЗЕНЬКІВ і гурт «LAMA»:

«Любі наші захисники!

У найскрутніший для України час ви без вагань стали на її захист, не давши полум'ю війни розповзтися по всій нашій Батьківщині. Ви — справжній приклад мужності, самовідданості і патріотизму! Нехай Господь вас оберігає! Здоров'я вам, сил і терпіння в новому році! І повертайтеся додому з перемогою!»

Віктор ПАВЛІК:

«Дорогі наші сизокрилі голуби миру і орли, наші захисники. Дякую вам за те, що ми тут, на великій Україні, дихаємо вільно і живемо під мирним небом. За це ми щодня молимося за вас і думаємо про вас. Я від душі бажаю вам і нам усім перемоги, щоб закінчилося нарешті те пекло, а ви живі і здорові повернулися додому. Міцного здоров'я вам, наснаги, Божого благословення і усього доброго, що можна побажати близьким і рідним людям. Ваша робота дуже нелегка, складна, відповідальна, адже за вами не лише ваші родини, а й усі українці, вся наша Україна.»

Військовий інститут телекомунікацій та інформатизації (далі — інститут) оголошує набір 2018 року до очної докторантури та ад'юнктури за спеціальностями: 126 Інформаційні системи та технології, 255 Озброєння та військова техніка

До докторантури інституту приймаються офіцери Збройних Сил України віком не старше 47 років, які мають науковий ступінь доктора філософії (кандидата наук), наукові здобутки, опубліковані праці з обраної наукової спеціальності і наукові результати, що потребують завершення або оформлення у вигляді дисертації, монографії чи наукової доповіді за сукупністю статей.

До ад'юнктури інституту приймаються офіцери Збройних Сил України віком до 45 років включно, які перебувають на військовій службі, здобули вищу освіту ступеня магістра (освітньо-кваліфікаційний рівень спеціаліста), виявили здібності до педагогічної або науково-дослідної роботи та мають досвід служби у військах (силах) не менше двох років.

При відборі кандидатів для вступу до докторантури та ад'юнктури перевага надається офіцерам, які брали участь в антитерористичній операції та у миротворчих операціях.

Для зарахування кандидатом на вступ до очної докторантури та ад'юнктури необхідно до 1 лютого 2018 року подати рапорт на вступ за підпорядкованістю. Разом із рапортом подаються документи, перелік яких наведений у «Правилах прийому до докторантури та ад'юнктури Військового інституту телекомунікацій та інформатизації за спеціальностями 126 Інформаційні системи та технології, 255 Озброєння та військова техніка, які розміщені на офіційному сайті інституту.

Нормативний строк підготовки доктора філософії в ад'юнктурі становить чотири роки, а підготовки доктора наук у докторантурі — два роки.

Вступні іспити до ад'юнктури проводяться з 1 по 30 липня 2018 року.

Адреса інституту: 01011, Київ-11, вул. Московська 45/1.

Довідки за телефоном: 256–22-73.

Детальну інформацію можна отримати в мережі Інтернет за адресою: http://www.viti.edu.ua

***

Київське квартирно-експлуатаційне управління оголошує конкурс з відбору суб'єктів оціночної діяльності, які будуть залучені до проведення незалежної оцінки нерухомого військового майна

Об'єкт оцінки: нерухоме військове майно — технічний майданчик площею 30,00 кв. м, прилеглий до будівлі № 247 військового містечка № 147.

Місцезнаходження об'єкта оцінки: м. Київ, вул. Росошанська, 3.

Балансоутримувач: Національний університет оборони України імені Івана Черняховського.

Мета проведення незалежної оцінки: визначення ринкової вартості для розрахунку орендної плати.

Орієнтовна дата оцінки: 31.12.2017.

До участі в конкурсі залучаються суб'єкти оціночної діяльності — суб'єкти господарювання, які відповідають та виконали вимоги пункту 9 розділу I Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності у випадках оренди нерухомого військового майна, затвердженого наказом Міністерства оборони України від 06.04.2015 № 156 та зареєстрованого в Міністерстві юстиції 11.06.2015 за № 699/27144.

Учасники конкурсу для участі в ньому надсилають (або подають особисто) до комісії конкурсну документацію в запечатаному конверті з описом документів, що там містяться. Копії документів, що подаються у складі конкурсної документації, завіряються поміткою «Згідно з оригіналом» із зазначенням дати завірення копії, назви посади, ініціалів та прізвища уповноваженої особи, яка завіряє копію, та її особистим підписом.

Конкурсна документація включає: заяву про участь у конкурсному відборі суб'єктів оціночної діяльності (додаток 1 до Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності у випадках оренди нерухомого військового майна); копії установчих документів суб'єкта оціночної діяльності (для юридичних осіб); копії кваліфікаційних свідоцтв оцінювача; копію сертифіката суб'єкта оціночної діяльності; копію свідоцтва про включення інформації про оцінювача до Державного реєстру оцінювачів та суб'єктів оціночної діяльності; конкурсну пропозицію.

Конкурсна пропозиція подається в окремо запечатаному конверті з поміткою «Конкурсна пропозиція» і має містити пропозиції щодо вартості виконання робіт, калькуляцію витрат, пов'язаних з виконанням робіт, строку виконання, який не повинен перевищувати сім календарних днів, а також умови розрахунків (відстрочки платежів).

Конкурсна документація повинна надійти до Київського КЕУ не пізніше ніж за чотири робочі дні до оголошеної дати проведення конкурсу (включно).

Конкурс відбудеться о 10 год. 30 хв. 12 січня 2018 року за адресою: м. Київ, вул. Ав. Антонова, 2/32, каб. 15.

Документи надсилати поштою на адресу: 03186, м. Київ, а/с 37, Київське КЕУ; надавати особисто за адресою: м. Київ, вул. Курська, 13А, каб. 107.

Телефон для довідок: (067) 405-01-40 або (044) 242-81-99.

***

Київське квартирно-експлуатаційне управління оголошує конкурс з відбору суб'єктів оціночної діяльності, які будуть залучені до проведення незалежної оцінки нерухомого військового майна

Об'єкт оцінки: нерухоме військове майно — частина нежитлового приміщення в будівлі інв. № 16 військового містечка № 2 площею 1,00 кв. м.

Місцезнаходження об'єкта оцінки: Київська обл., м. Васильків, вул. Декабристів, 40.

Балансоутримувач: Київське квартирно-експлуатаційне управління.

Мета проведення незалежної оцінки: визначення ринкової вартості для розрахунку орендної плати.

Орієнтовна дата оцінки: 31.12.2017.

До участі в конкурсі залучаються суб'єкти оціночної діяльності — суб'єкти господарювання, які відповідають та виконали вимоги пункту 9 розділу I Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності у випадках оренди нерухомого військового майна, затвердженого наказом Міністерства оборони України від 06.04.2015 № 156 та зареєстрованого в Міністерстві юстиції 11.06.2015 за № 699/27144.

Учасники конкурсу для участі в ньому надсилають (або подають особисто) до комісії конкурсну документацію в запечатаному конверті з описом документів, що там містяться. Копії документів, що подаються у складі конкурсної документації, завіряються поміткою «Згідно з оригіналом» із зазначенням дати завірення копії, назви посади, ініціалів та прізвища уповноваженої особи, яка завіряє копію, та її особистим підписом.

Конкурсна документація включає: заяву про участь у конкурсному відборі суб'єктів оціночної діяльності (додаток 1 до Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності у випадках оренди нерухомого військового майна); копії установчих документів суб'єкта оціночної діяльності (для юридичних осіб); копії кваліфікаційних свідоцтв оцінювача; копію сертифіката суб'єкта оціночної діяльності; копію свідоцтва про включення інформації про оцінювача до Державного реєстру оцінювачів та суб'єктів оціночної діяльності; конкурсну пропозицію.

Конкурсна пропозиція подається в окремо запечатаному конверті з поміткою «Конкурсна пропозиція» і має містити пропозиції щодо вартості виконання робіт, калькуляцію витрат, пов'язаних з виконанням робіт, строку виконання, який не повинен перевищувати сім календарних днів, а також умови розрахунків (відстрочки платежів).

Конкурсна документація повинна надійти до Київського КЕУ не пізніше ніж за чотири робочі дні до оголошеної дати проведення конкурсу (включно).

Конкурс відбудеться об 11 год. 00 хв. 12 січня 2018 року за адресою: м. Київ, вул. Ав. Антонова, 2/32, каб. 15.

Документи надсилати поштою на адресу: 03186, м. Київ, а/с 37, Київське КЕУ; надавати особисто за адресою: м. Київ, вул. Курська, 13А, каб. 107.

Телефон для довідок: (067) 405-01-40 або (044) 242-81-99.

***

Київське квартирно-експлуатаційне управління оголошує конкурс з відбору суб'єктів оціночної діяльності, які будуть залучені до проведення незалежної оцінки нерухомого військового майна

Об'єкт оцінки: нерухоме військове майно — частина нежитлового приміщення в будівлі інв. № 11 військового містечка № 113 площею 1,00 кв. м.

Місцезнаходження об'єкта оцінки: м. Київ, вул. Дегтярівська, 19.

Балансоутримувач: Київське квартирно-експлуатаційне управління.

Мета проведення незалежної оцінки: визначення ринкової вартості для розрахунку орендної плати.

Орієнтовна дата оцінки: 31.12.2017.

До участі в конкурсі залучаються суб'єкти оціночної діяльності — суб'єкти господарювання, які відповідають та виконали вимоги пункту 9 розділу I Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності у випадках оренди нерухомого військового майна, затвердженого наказом Міністерства оборони України від 06.04.2015 № 156 та зареєстрованого в Міністерстві юстиції 11.06.2015 за № 699/27144.

Учасники конкурсу для участі в ньому надсилають (або подають особисто) до комісії конкурсну документацію в запечатаному конверті з описом документів, що там містяться. Копії документів, що подаються у складі конкурсної документації, завіряються поміткою «Згідно з оригіналом» із зазначенням дати завірення копії, назви посади, ініціалів та прізвища уповноваженої особи, яка завіряє копію, та її особистим підписом.

Конкурсна документація включає: заяву про участь у конкурсному відборі суб'єктів оціночної діяльності (додаток 1 до Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності у випадках оренди нерухомого військового майна); копії установчих документів суб'єкта оціночної діяльності (для юридичних осіб); копії кваліфікаційних свідоцтв оцінювача; копію сертифіката суб'єкта оціночної діяльності; копію свідоцтва про включення інформації про оцінювача до Державного реєстру оцінювачів та суб'єктів оціночної діяльності; конкурсну пропозицію.

Конкурсна пропозиція подається в окремо запечатаному конверті з поміткою «Конкурсна пропозиція» і має містити пропозиції щодо вартості виконання робіт, калькуляцію витрат, пов'язаних з виконанням робіт, строку виконання, який не повинен перевищувати сім календарних днів, а також умови розрахунків (відстрочки платежів).

Конкурсна документація повинна надійти до Київського КЕУ не пізніше ніж за чотири робочі дні до оголошеної дати проведення конкурсу (включно).

Конкурс відбудеться об 11 год. 30 хв. 12 січня 2018 року за адресою: м. Київ, вул. Ав. Антонова, 2/32, каб. 15.

Документи надсилати поштою на адресу: 03186, м. Київ, а/с 37, Київське КЕУ; надавати особисто за адресою: м. Київ, вул. Курська, 13А, каб. 107.

Телефон для довідок: (067) 405-01-40 або (044) 242-81-99.

***

Київське квартирно-експлуатаційне управління оголошує конкурс з відбору суб'єктів оціночної діяльності, які будуть залучені до проведення незалежної оцінки нерухомого військового майна

Об'єкт оцінки: нерухоме військове майно — частина нежитлового приміщення в будівлі інв. № 14 військового містечка № 113 площею 1,00 кв. м.

Місцезнаходження об'єкта оцінки: м. Київ, вул. Дегтярівська, 19.

Балансоутримувач: Київське квартирно-експлуатаційне управління.

Мета проведення незалежної оцінки: визначення ринкової вартості для розрахунку орендної плати.

Орієнтовна дата оцінки: 31.12.2017.

До участі в конкурсі залучаються суб'єкти оціночної діяльності — суб'єкти господарювання, які відповідають та виконали вимоги пункту 9 розділу I Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності у випадках оренди нерухомого військового майна, затвердженого наказом Міністерства оборони України від 06.04.2015 № 156 та зареєстрованого в Міністерстві юстиції 11.06.2015 за № 699/27144.

Учасники конкурсу для участі в ньому надсилають (або подають особисто) до комісії конкурсну документацію в запечатаному конверті з описом документів, що там містяться. Копії документів, що подаються у складі конкурсної документації, завіряються поміткою «Згідно з оригіналом» із зазначенням дати завірення копії, назви посади, ініціалів та прізвища уповноваженої особи, яка завіряє копію, та її особистим підписом.

Конкурсна документація включає: заяву про участь у конкурсному відборі суб'єктів оціночної діяльності (додаток 1 до Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності у випадках оренди нерухомого військового майна); копії установчих документів суб'єкта оціночної діяльності (для юридичних осіб); копії кваліфікаційних свідоцтв оцінювача; копію сертифіката суб'єкта оціночної діяльності; копію свідоцтва про включення інформації про оцінювача до Державного реєстру оцінювачів та суб'єктів оціночної діяльності; конкурсну пропозицію.

Конкурсна пропозиція подається в окремо запечатаному конверті з поміткою «Конкурсна пропозиція» і має містити пропозиції щодо вартості виконання робіт, калькуляцію витрат, пов'язаних з виконанням робіт, строку виконання, який не повинен перевищувати сім календарних днів, а також умови розрахунків (відстрочки платежів).

Конкурсна документація повинна надійти до Київського КЕУ не пізніше ніж за чотири робочі дні до оголошеної дати проведення конкурсу (включно).

Конкурс відбудеться о 12 год. 00 хв. 12 січня 2018 року за адресою: м. Київ, вул. Ав. Антонова, 2/32, каб. 15.

Документи надсилати поштою на адресу: 03186, м. Київ, а/с 37, Київське КЕУ; надавати особисто за адресою: м. Київ, вул. Курська, 13А, каб. 107.

Телефон для довідок: (067) 405–01-40 або (044) 242–81-99.

***

Центральний науково-дослідний інститут Збройних Сил України оголошує прийом до очної ад'юнктури та докторантури на 2018 рік за спеціальністю 253 «Військове управління (за видами збройних сил)».

До докторантури приймаються особи офіцерського складу віком не старше ніж 47 років, які мають науковий ступінь доктора філософії (кандидата наук), наукові здобутки та опубліковані праці з обраної спеціальності (зокрема публікації в міжнародних реферованих журналах, індексованих у наукометричних базах, згідно з вимогами до рівня наукової кваліфікації осіб, які здобувають наукові ступені) і які мають наукові результати, що потребують завершення або оформлення у вигляді дисертації, монографії чи наукової доповіді за сукупністю статей.

Рапорт про вступ до докторантури та необхідні для вступу документи подаються за підпорядкованістю до 1 лютого 2018 року.

Термін підготовки — 2 роки.

До ад'юнктури на конкурсній основі приймаються офіцери віком до 45 років, які перебувають на військовій службі, здобули вищу освіту ступеня магістра (спеціаліста), виявили здібності до науково-дослідної роботи та мають досвід служби у військах (силах) не менше 2 років.

За рекомендаціями вчених рад ВВНЗ до ад'юнктури можуть прийматися офіцери безпосередньо після закінчення навчання у ВВНЗ та здобуття ними вищої військової оперативно-стратегічної (віком до 47 років) або вищої військової оперативно-тактичної освіти за умови, якщо вони виявили відмінні здібності в навчанні та схильність до педагогічної або науково-дослідної роботи.

Рапорт про вступ до ад'юнктури та необхідні для вступу документи подаються за підпорядкованістю до 1 лютого 2018 року.

Офіцери під час вступу до ад'юнктури складають іспити з філософії та іноземної мови в обсязі навчальних програм для вищих військових навчальних закладів, а також зі спеціальності (в обсязі навчальної програми для магістра відповідно до наукової спеціальності).

Вступні іспити до ад'юнктури проводяться в Центральному науково-дослідному інституті Збройних Сил України.

Термін підготовки — 4 роки.

Початок підготовки в ад'юнктурі та докторантурі — 1 вересня 2018 року.

Додаткову інформацію про правила прийому до ад'юнктури та докторантури Центрального науково-дослідного інституту Збройних Сил України 2018 року, програми вступних іспитів можна отримати в науково-організаційному відділі інституту та на сайті Міністерства оборони України у системі автоматизованого управління Збройних Сил України «Дніпро».

Довідки за адресою: 03049, Київ-49, Повітрофлотський проспект, 28.

Телефон для довідок: (044) 271-13-48, 25-448, науково-організаційний відділ.

***

Житомирський військовий інститут імені С. П. Корольова (далі — ЖВІ) оголошує набір до ад'юнктури в 2018 році за спеціальністю 255 Озброєння та військова техніка.

До ад'юнктури ЖВІ на конкурсній основі приймаються офіцери Збройних Сил України віком не старші за 45 років, які перебувають на військовій службі, здобули ступінь магістра (освітньо-кваліфікаційний рівень спеціаліста), виявили здібності до педагогічної або науково-дослідної роботи, з досвідом служби у військах (силах) не менше двох років.

Кандидати до ад'юнктури складають конкурсні вступні іспити зі спеціальності, філософії, іноземної мови та проходять усну співбесіду, що орієнтовно проводитимуться з 01 по 30 липня 2018 року.

Офіцери, які бажають навчатися в ад'юнктурі, подають такий перелік документів: рапорт на вступ до ад'юнктури ЖВІ (подається за підпорядкованістю до 01 лютого року вступу), в якому вказуються військове звання, прізвище, ім'я та по батькові, обіймана посада, дата народження, загальна та військова освіта, наукова спеціальність, обрана для навчання; список опублікованих наукових праць і винаходів: не менше трьох наукових праць, одна з яких — наукова стаття у вітчизняному (зарубіжному) фаховому виданні, їхні фотокопії, що не містять таємну та службову інформацію (не завіряються), а також розгорнутий огляд праць з обмеженим доступом (у разі їхньої відсутності подаються наукові доповіді або реферати з обраної спеціальності); копія диплома магістра (спеціаліста) із зазначенням здобутої спеціальності (кваліфікації); службова характеристика; копія службової картки; фотокартки кольорові розміром 3 х 4 см — 4 шт., 4,5 х 6 см — 3 шт. (без головного убору).

Диплом про вищу освіту та медична книжка подаються вступником особисто під час прибуття до ЖВІ для складання вступних іспитів

Вступ до ад'юнктури здійснюється відповідно до: Порядку підготовки здобувачів вищої освіти ступеня доктора філософії та доктора наук у вищих навчальних закладах (наукових установах), затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 23.03.2016 № 261; Особливостей підготовки здобувачів вищої освіти ступеня доктора філософії та доктора наук у вищих військових навчальних закладах (науково-дослідних установах) Міністерства оборони України, затверджених наказом Міністерства оборони України від 24.02.2017 № 115.

Додаткову інформацію про умови прийому до ад'юнктури та програми вступних іспитів можна отримати в науково-організаційному відділенні ЖВІ за адресою: проспект Миру, 22, Житомирський військовий інститут імені С. П. Корольова, м. Житомир, 10004 або на веб-сайті військового інституту www.zvir.zt.ua.

Телефони для довідок: (0412) 25-04-91 (дод. 3-83 — науково-організаційне відділення), моб. (067) 225-28-66.

***

Квартирно-експлуатаційний відділ м. Вінниця інформує про підсумки конкурсу з відбору суб'єкта оціночної діяльності, що відбувся 26.12.17 р., який буде залучений до проведення незалежної оцінки нерухомого військового майна з метою визначення ринкової вартості державного майна для розрахунку орендної плати.

Переможцем конкурсу визнано: ФОП Рябець Олена Миколаївна по об'єкту оренди: частина нежитлового приміщення №4 будівлі №574 площею 5 кв. м військового містечка №1, що знаходиться за адресою: м. Вінниця, вул. Стрілецька, 105 та перебуває на балансі Квартирно-експлуатаційного відділу м. Вінниця.

Інститут Військово-Морських Сил Національного університету «Одеська морська академія» оголошує конкурс на заміщення вакантних посад науково-педагогічних працівників

№ з/п	Найменування посади	Штатно-посадова категорія	Посад. оклад (грн)	Освітньо-кваліфікаційний рівень, наявність наукового ступеня (вченого звання)
				Офіцерський склад
1	Заступник начальника інституту з навчальної та наукової роботи — начальник навчального відділення	капітан 1 рангу	1804-2008	Офіцери, які мають вчене звання, науковий ступінь, оперативно-стратегічний (оперативно-тактичний) рівень військової освіти, стаж військової служби на посадах науково-педагогічних працівників (наукових працівників) не менше п'яти років та досвід військової служби не менше одного року на командних посадах та посадах керівного складу в органах військового управління (військових частинах).
2	Старший викладач кафедри соціально-гуманітарних та загальновійськових дисциплін	капітан 2 рангу	1380-1460	1. Офіцери, які мають вчене звання доцента (старшого наукового співробітника) або науковий ступінь кандидата наук. 2. Викладачі без наукових ступенів і вчених звань, які мають не менше п'яти років стажу науково-педагогічної (педагогічної) роботи, проводять навчальні зайняття і мають видані навчально-методичні посібники. 3. Висококваліфіковані фахівці з військ, органів військового управління, військових навчальних закладів (установ, організацій), які мають повну вищу освіту і здійснюють педагогічну, науково-педагогічну діяльність.
3	Викладач кафедри корабельної енергетики та електроенергетичних систем	капітан 3 рангу	1180-1250	Офіцери, які мають ступінь вищої освіти магістр/спеціаліст та/або досвід військової служби на посадах в органах військового управління тактичного та вищих рівнів (не менше трьох років); випускники ад'юнктури.
4	Викладач кафедри соціально-гуманітарних та загальновійськових дисциплін	майор	1180-1250	Офіцери, які мають ступінь вищої освіти рівня магістра/спеціаліста та/або досвід військової служби на посадах в органах військового управління тактичного та вищих рівнів (не менше трьох років); випускники ад'юнктури.
				Працівники Збройних Сил України
5	Професор кафедри кораблеводіння та штурманського озброєння	працівник ЗС України	5824	Особи, які мають: — вчене звання професора або науковий ступінь доктора наук зі стажем науково-педагогічної роботи не менше трьох років; — учене звання доцента (старшого наукового співробітника) і науковий ступінь кандидата наук зі стажем науково-педагогічної роботи не менше п'яти років; — звання доцента (старшого наукового співробітника) без наукового ступеня зі стажем науково-педагогічної роботи не менше десяти років.
6	Доцент кафедри кораблеводіння та штурманського озброєння	працівник ЗС України	5472	1. Особи, які мають учене звання доцента (старшого наукового співробітника) або науковий ступінь, досвід науково-педагогічної роботи. 2. Старші викладачі та викладачі без наукових ступенів і вчених звань, які мають не менше десяти років стажу науково-педагогічної роботи, проводять навчальні заняття і мають видані навчально-методичні посібники та наукові праці. 3. Висококваліфіковані фахівці, які мають повну вищу освіту з освітньо-кваліфікаційним рівнем магістра і здійснюють педагогічну, науково-педагогічну діяльність.
7	Доцент кафедри кораблеводіння та штурманського озброєння	працівник ЗС України	5472	1. Особи, які мають учене звання доцента (старшого наукового співробітника) або науковий ступінь, досвід науково-педагогічної роботи. 2. Старші викладачі та викладачі без наукових ступенів і вчених звань, які мають не менше десяти років стажу науково-педагогічної роботи, проводять навчальні заняття і мають видані навчально-методичні посібники та наукові праці. 3. Висококваліфіковані фахівці, які мають повну вищу освіту з освітньо-кваліфікаційним рівнем магістра і здійснюють педагогічну, науково-педагогічну діяльність.
8	Старший викладач вищого навчального закладу кафедри кораблеводіння та штурманського озброєння	працівник ЗС України	5136	1. Особи, які мають вчене звання доцента (старшого наукового співробітника) або науковий ступінь кандидата наук. 2. Викладачі без наукових ступенів і вчених звань, які мають не менше п'яти років стажу науково-педагогічної (педагогічної) роботи, проводять навчальні заняття і мають видані навчально-методичні посібники. 3. Висококваліфіковані фахівці, які мають повну вищу освіту і здійснюють педагогічну, науково-педагогічну діяльність.
9	Викладач вищого навчального закладу кафедри кораблеводіння та штурманського озброєння	працівник ЗС України	4464	Випускники аспірантури або особи, які мають повну вищу освіту за фахом.
10	Викладач вищого навчального закладу кафедри кораблеводіння та штурманського озброєння	працівник ЗС України	4464	Випускники аспірантури або особи, які мають повну вищу освіту за фахом.
11	Професор кафедри озброєння, зв'язку та АСУ	працівник ЗС України	5824	Особи, які мають: — вчене звання професора або науковий ступінь доктора наук зі стажем науково-педагогічної роботи не менше трьох років; — вчене звання доцента (старшого наукового співробітника) і науковий ступінь кандидата наук зі стажем науково-педагогічної роботи не менше п'яти років; — звання доцента (старшого наукового співробітника) без наукового ступеня зі стажем науково-педагогічної роботи не менше десяти років.
12	Професор кафедри озброєння, зв'язку та АСУ	працівник ЗС України	5824	Особи, які мають: — вчене звання професора або науковий ступінь доктора наук зі стажем науково-педагогічної роботи не менше трьох років; — вчене звання доцента (старшого наукового співробітника) і науковий ступінь кандидата наук зі стажем науково-педагогічної роботи не менше п'яти років; — звання доцента (старшого наукового співробітника) без наукового ступеня зі стажем науково-педагогічної роботи не менше десяти років.
13	Доцент кафедри корабельної енергетики та електроенергетичних систем	працівник ЗС України	5472	1. Особи, які мають учене звання доцента (старшого наукового співробітника) або науковий ступінь, досвід науково-педагогічної роботи.
				2. Старші викладачі та викладачі без наукових ступенів і вчених звань, які мають не менше десяти років стажу науково-педагогічної роботи, проводять навчальні заняття і мають видані навчально-методичні посібники та наукові праці.
				3. Висококваліфіковані фахівці, які мають повну вищу освіту з освітньо-кваліфікаційним рівнем магістра і здійснюють педагогічну, науково-педагогічну діяльність.
14	Викладач вищого навчального закладу кафедри корабельної енергетики та електроенергетичних систем	працівник ЗС України	4464	Випускники аспірантури або особи, які мають повну вищу освіту за фахом.
15	Доцент кафедри соціально-гуманітарних та загальновійськових дисциплін	працівник ЗС України	5472	1. Особи, які мають учене звання доцента (старшого наукового співробітника) або науковий ступінь, досвід науково-педагогічної роботи.
				2. Старші викладачі та викладачі без наукових ступенів і вчених звань, які мають не менше десяти років стажу науково-педагогічної роботи, проводять навчальні заняття і мають видані навчально-методичні посібники та наукові праці.
				3. Висококваліфіковані фахівці, які мають повну вищу освіту з освітньо-кваліфікаційним рівнем магістра і здійснюють педагогічну, науково-педагогічну діяльність.
16	Викладач вищого навчального закладу кафедри соціально-гуманітарних та загальновійськових дисциплін	працівник ЗС України	4464	Випускники аспірантури або особи, які мають повну вищу освіту за фахом.
17	Викладач вищого навчального закладу кафедри соціально-гуманітарних та загальновійськових дисциплін	працівник ЗС України	4464	Випускники аспірантури або особи, які мають повну вищу освіту за фахом.
18	Викладач вищого навчального закладу кафедри соціально-гуманітарних та загальновійськових дисциплін	працівник ЗС України	4464	Випускники аспірантури або особи, які мають повну вищу освіту за фахом.
19	Викладач вищого навчального закладу кафедри соціально-гуманітарних та загальновійськових дисциплін	працівник ЗС України	4464	Випускники аспірантури або особи, які мають повну вищу освіту за фахом.

Для участі в конкурсі особи, які бажають взяти в ньому участь, подають до конкурсної комісії:

військовослужбовці — рапорт про участь у конкурсі, автобіографію, копії документів про вищу освіту, службову та медичну характеристики, завірену копію службової картки, довідку про проходження військової служби, письмову згоду на збір та обробку персональних даних; цивільні особи — заяву на участь у конкурсі, автобіографію, копії документів про вищу освіту, копію трудової книжки, характеристику з місця роботи, копію паспорта, письмову згоду на збір та обробку персональних даних.

Копії документів про науковий ступінь, вчене (почесне) звання, список наукових праць (винаходів), а також документи, що підтверджують підвищення кваліфікації протягом останніх п'яти років (дипломи, сертифікати, свідоцтва), надаються кандидатами за наявності.

Особи, які проходять військову службу (працюють) у ВВНЗ, ВНП ВНЗ, в якому проводиться конкурс, подають рапорт (заяву), автобіографію, службову характеристику, список наукових праць (винаходів) та звіт про науково-педагогічну (наукову) діяльність.

Термін подачі документів — 30 діб з дня оприлюднення інформації в засобах масової інформації. Матеріали щодо участі в конкурсі подаються або надсилаються на адресу Інституту Військово-Морських Сил Національного університету «Одеська морська академія»: 65029, м. Одеса, вул. Дідріхсона, 8, корп. 5

Фото Олександра ТЕРЕВЕРКА

2018

Січень

Пн	Вт	Ср	Чт	Пт	Сб	Нд
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30	31				

Лютий

Пн	Вт	Ср	Чт	Пт	Сб	Нд
			1	2	3	4
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28				

Березень

Пн	Вт	Ср	Чт	Пт	Сб	Нд
			1	2	3	4
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30	31	

Квітень

Пн	Вт	Ср	Чт	Пт	Сб	Нд
						1
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29
30						

Травень

Пн	Вт	Ср	Чт	Пт	Сб	Нд
	1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28	29	30	31			

Червень

Пн	Вт	Ср	Чт	Пт	Сб	Нд
				1	2	3
4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	

Липень

Пн	Вт	Ср	Чт	Пт	Сб	Нд
						1
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29
30	31					

Серпень

Пн	Вт	Ср	Чт	Пт	Сб	Нд
		1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30	31		

Вересень

Пн	Вт	Ср	Чт	Пт	Сб	Нд
					1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30

Жовтень

Пн	Вт	Ср	Чт	Пт	Сб	Нд
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30	31				

Листопад

Пн	Вт	Ср	Чт	Пт	Сб	Нд
			1	2	3	4
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30		

Грудень

Пн	Вт	Ср	Чт	Пт	Сб	Нд
					1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30
31						

РЕДАКЦІЙНА КОЛОНКА

НАРОДНА АРМІЯ

ЗАСНОВНИК – МІНІСТЕРСТВО ОБОРОНИ УКРАЇНИ

Реєстраційне свідоцтво
КВ № 2026 від 25.06.1996 р.

Газета надрукована у друкарні
ТОВ «Мега-Поліграф»
(вул. Марка Вовчка, 12/14, м. Київ, 04073).

Наклад 36561 Замовлення 58223

Ціна вроздріб – договірна

Головний редактор Роман ДРАПАК

Чергові по номеру — Руслан ТКАЧУК, Андрій ЛИСЕНКО

Провідний літературний співробітник — Леонід ГНАТЮК

Адреса редакції:
вул. Московська, 45/1, будівля 33, м. Київ, 01015

e-mail: n_army@army.kiev.ua

http://www.na.mil.gov.ua

Відділ передплати: тел.: (044) 285-70-12

Pp — Реклама редакції (подається безкоштовно)
P — Реклама платна

Листування з читачами
тільки на сторінках газети.
Відповідальність за достовірність інформації та реклами несуть автори та рекламодавці. Редакція може не поділяти погляди автора.
При передруку матеріалів посилання на «Народну армію» обов'язкове.

ISSN 1029-9114

9 771029 911004